

Leto Jugoslovanske kmetijske zveze. — Cena 38 Din za celo leto. — Za inozemstvo 60 Din. — Posla-
masna številka 1 Din. — V inozemstvu dela vsake družbe vrednosti ali nje prestop 10 Din.

Izhaja vsake srede ob 6 zjutraj. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu „Domoljuba“, naročnega
reklamaodjela in inzerati pa Upraviščtvu „Domoljuba“ v Ljubljani, Kapitarjeva ulica št. 6.

Boj do konca!

Krivičniki ne odnehaajo.

Zločinsko obrekovanje, ki so ga začeli slovenski proticerkveni listi proti našim poslancem in zlasti proti načelniku naše stranke dr. Korošču, se še vedno ponavlja. To časopisje z židovsko predrznostjo še vedno očita našim umor in računa, da se bo le nekaj prijelo, če bodo ljudje te laži kar naprej brali in poslušali. Zlasti računajo s tem, da so naši ljudje premehki, da bi takim obrekovalcem zadosti odločno stopili na prste.

Prav zadnje dni so ti zlobneži posebno predrzno napadli duhovnike-poslance. Sami nič ne verujejo, pa so le očitali našim poslancem, da niso hoteli ustreljenima radičevcema podeliti zakramentov ob zadnji uri. Da bi to bolj držalo in da bi več ljudi osleparili, so napisali, da je ta dopis v »Jutro« napisal slovenski duhovnik. Pokazalo se je brž, da je vse to neresnica. Bila sta namreč pri ustreljenih radičevcih navzoča dva hrvaška duhovnika, ki sta žalibog v Radičevem klubu in sta torej lahko vse naredila, kar se je sploh dalo napraviti v tisti naglici. Toda slovenski svobodomiselní list ne popravi svoje strašne krivice, ne vrne časti, ki jo je ukradel poslancem-duhovnikom. Ni ga zločina, ki bi ga ti ljudje ne upali izvršiti.

Drug zgled, kako pise proticerkveni list je Žerjavov članek v »Domovini«. Vsak otrok na Slovenskem ve, da je naša stranka za avtonomijo Slovenije. Nikoli ni naša stranka in noben njen poslanec z nobeno besedo zatajil te naše velike zahteve. In vendar voditelj slovenskih demokratov mirno zapiše: »Da je SLS vrgla čez plot na gnoj svoj avtonomistični program, se nam, ki jo poznamo, ni nič čudnega zdelo.« Vodja demokratov zapiše lažljivo trditev, da je SLS vrgla čez plot na gnoj svoj avtonomistični program. To zapiše brez dokazov in si misli, da morajo ljudje to kar verjeti. Če vodja tako piše, kaj naj pričakujemo od drugih pisavev tega umazanega liberalnega tiska.

Ali bomo mi odnehali?

Te dni so tisoči prisegli na naših sestankih zaupnikov, da moramo napraviti konec strašnemu divjanju proticerkvenega časopisja. To odmeva sedaj od vasi do vasi. In ne sme se nehati ta klic, dokler ne prodre prav v vsako poštereno hišo. Naučiti mora vsakega gospodarja in vsako gospodinjjo, da ne sme prav z nobeno stvarjo podpirati onih, ki liberalne liste naročajo in širijo. Kdor kaj drži na svojo čast in poštenje, si ne bo nakopal na vest tujih grehov s podpiranjem strašnih podivjancev, ki hočejo pred ostalim svetom umazati slovensko ime.

Ne, mi ne bomo odnehali. Boj smo začeli in ga bomo nadaljevali. Vse poštenjake od vseh strani pa kličemo, da se z nami bojujejo za pravičnost, za poštenje in za dobro ime naših voditeljev.

Dela ne marajo.

Zakaj so se ravno sedaj spravili s tako silo na našo stranko. Zato, ker jim delo za ljudski blagor ne diši. Slovenski liberalci v politiki nikoli ni ničesar delali, ampak le druge ovirali. Ko je Krek pred vojno ustanavljal zadruga, so ga preganjali ko psa. Ko je Lampe ustanavljal na Gorenjskem prvo elektrarno, so pisali proti njemu, kar je le papir prenesel. Ne Krek, ne Lampe, nobeden ni odnehal in sta koristila svojemu ljudstvu. Tudi danes demokrat in samostojnež samo vpijeta in zmerjata. Za delo ne zna nobeden prijeti. In če hoče drugi delati, ga demokratje samo ovirajo.

Naročna skupščina je hotela delati. Radičevci in demokratje so se drli, da je prišlo do obžalovanja vrednega streljanja in spet vse stoji. Kričanje, to je delo Žerjavove in Pucljeve stranke.

Demokratje in radičevci bi radi volitve, ker se tam veliko vpije in marsikak demokrat kaj zasluži. Toda ljudstvo je volitev sito, ljudstvo hoče dela in kruha. Sai vendar vedo demokratje, da smo jih že

vselej nabili in da jih bomo zopet, če bodo silili na volitev. Samo da bo sedaj obračun strašnejši. Z večino naroda se ne boste igrali.

Kričače in lenuhe je treba vreči za zmeraj iz politike, če hočemo, da dobimo dobrih zakonov in da dvignemo naše gospodarstvo. Zato naša stranka tudi danes ne bo odnehala od dela, kot nista Krek in Lampe, pa naj divja protislovenski tisk, kolikor hoče.

Kdor laže, ta krade.

Prežalostno je, da se dobe pri nas demokratje ali stari liberalci, ki jim nič ni zlagati se o bližnjem karkoli. Korošču očitajo, da je morilec, drugim poslancem, ki so duhovniki, da umorjenim niso hoteli pomagati. Noben teh lažnivcev tega sam ne verjame, ampak laže zato, da krade čast. Dobro ime hoče vzeti našim voditeljem, da bi potem lahko ljudi sleparili po svoji mili volji. Laž, opravljanje, obrekovanje, častikraja — to je orožje naših demokratov.

Kdor laže, ta krade. Ni torej čuda, da so pokradli in uničili milijone in milijone slovenskega premoženja. Ni čuda, da s temi ljudmi najraje drže oderuhi, ki nimajo usmiljenja za reveže. Ko so imeli razni demokratje moč, so izmozgavali Slovenijo do kosti. Spomnimo se le na to, kako so kmete bičali z osebno dohodnino. Delavcem so v letu 1925. naložili davek na ročno delo. Koliko truda so imeli naši poslanci, da so najprej omilili osebno dohodnino in da bo z novim letom čisto izginila. Koliko truda bo treba, da se bo odpravil davek na ročno delo. Ko so bili liberalci na vrhu, so vedno segali v ljudski žep.

Bratci skupaj.

Ne smemo pozabiti, da v grdi gonji proti slovenskemu narodu, drže z demokrati nekdanji samostojneži. Ti že posebno tišče pod hrvaški jarem. Vedno smo opozarjali, da so ti samostojni kmetje samo demokrati priganjanci. Mnogi niso hoteli

verjeti. Danes vidijo, kam so prišli. Bratsko hodijo sedaj skupaj demokratije in slovenski radičevci. Ali je še kdo, da se mu niso odprle oči? Kdor je pošten, naj se iztrga ven iz umazane družbe, da se sam ne umaže.

Ljudska sodba.

Tudi v najboljših družinah se včasih zgodi, da se kak otrok izpridi. Največja skrb očetova in materina ga ne more rešiti. Tudi v veliki družini našega naroda je nekaj izvrzkov, ki se zbirajo pri demokratih. Tudi med 12 apostoli je bil en Judež. Ne smemo se torej čuditi, da je tudi na Slovenskem nekaj ljudi, ki jim je hudobija kot prirojena.

Toda v družini, kjer je en slab otrok, skrbe, da bi se drugi ne okužili od tega izprijenca. Tako moramo tudi mi skrbeti, da zločinska krivičnost liberalnega časopisja ne okuži katerega. Zlasti, da umazanost teh listov ne zamori poštenja in čistosti v naši mladini.

Obsojeni so demokratije in njih družba od slovenskega naroda, obsojeni kot izkvarjenci, ki se trudijo, da bi še druge pokvarili. To obsodbo zločincev mora naše ljudstvo tako izpeljati, da bodo enkrat za vselej porinjeni povsod v kot. Hujše obsodbe ni, kot je ljudska, treba jo je le izvesti do konca.

V boju treba odločnosti.

Zato ponavljamo! Noben naš človek je ne sme dati vplivati od nasprotnikov. Naj vpijejo in lažejo, mi jih poznamo. V nobeni stvari ne podpiramo izvrzkov, ki lirijo liberalni tisk. Kdor tega noče razumeti, goji gada na svojih prsih in se bo enkrat kesal.

Slovenskemu ženstvu!

Zene, dekleta! Mesec dni že blati in obrekuje svobodomiselnost časopisje poslance SLS. Na najpodlejši način pa žali našega dr. Korošca, voditelja slovenskega naroda.

Najodločneje protestiramo proti sramoteni našega voditelja in našega naroda pred celim svetom.

Ta nečuden napad ne sme ostati ne-kaznovan. Slovenski narod bo obračunal s tistimi, ki so se dotaknili časti našega voditelja in našega naroda.

Slovenska žena, ki si se vedno neustrašeno borila za vero in čast slovenskega naroda, ne smeš biti soodgovorna za sramoteno, ki jih trpi slovensko ime potom liberalnega časopisja.

V tvojih rokah je najhujše orodje, s katerim zadaš najobčutnejši udarec največjemu našemu sovražniku, liberalnemu tisku. Žena, dekle! Zavedaj se, da je ni sile na svetu, ki bi te mogla prisiliti, da podpiraš onega, ki je naročen na liberalno časopisje in s tvojim trdo prisluženim denarjem podpira prav ono časopisje, ki blati Slovence pred celim svetom.

Tako bomo premagale našega sovražnika, ki žali našega voditelja in z njim vred ves slovenski narod.

Ali bomo redili gada na svojih prsih?

Še nikdar se ni slovensko ljudstvo nad nečuvno pisavo liberalnega časopisja tako razburilo, kot zadnje dni. Občina za občino, društvo za društvom, sestanek za sestankom, shod za shodom obsojajo grde napade na SLS in njenega požrtvovalnega načelnika dr. Korošca. Kakor mogočen val se je dvignilo ogorčenje naroda po vsej Sloveniji v en sam, toda strašen in sodbosen klic: Proč z izdajalci slovenskega ljudstva!

Liberalna gospoda že čuti, da ne gre to pot za običajen boj proti brezverskemu tisku, tudi ne za kak manever za bodoče volitve. Položaj SLS je namreč ravno po zadnjih dogodkih med masami naroda tako trden, da ga vse laži in nagnusne, bogokletne figure liberalnega tiska ne omajajo. Slovensko ljudstvo je napovedalo liberalcem neizprosno boj pred vsem zato, da jim vtepe v glavo dolžno spoštovanje do vere in Cerkve, do slovenskega naroda in njegovih voditeljev in da jih nauči, kako daleč sme segati v boju s političnim nasprotnikom državljanska svoboda.

Slovensko ljudstvo bi žerjavovsko grdobijo že davno ugnalo v kozji rog, ako bi se vsi in vsepovsod krepko in dosledno držali gesla „Svoji k svojim“. V tem oziru največ grešimo. Čisto gotovo je, da bi niti en trgovec ne mogel trajno podpirati žerjavovščine, ako bi mu ne znašali denarja v prvi vrsti tisti, ki sicer jutrovskega tiska še v roke ne vzemo. Tudi po mestih bi žalostno samevala marsikatera žerjavovska trgovina, ako bi jo ne opiralo z nakupovanjem verno kmečko in delavsko ljudstvo. Če hočemo, da bo naš boj z brezverskim časopisjem čimprej kronan z uspehom, je treba, da podpiramo pri svojih nabavkih pred vsem naše ljudi, potem pa tiste, ki sicer za enkrat niso našega mišljenja, a ne delajo našemu katoliškemu pokretu ovir.

Še nekaj! Liberalna gospoda naj ve, da boj proti žerjavovski in pucljevi podlosti ne bo ugasnil že v nekaj dneh. Naj pride karkoli, ljudstvo bo bojevalo bitko do konca, do tistega neizbežnega konca, ko bo pekvarjena slovenska liberalna gospoda padla pred masami slovenskega naroda — na kolena.

Velikansko protestno gibanje užaljenega naroda.

Nesramen napad na voditelja slovenskega naroda dr. Korošca v slovenskih liberalnih listih in s tem združene bogokletne slike v žerjavovskih časopisih so vznemirile slovenski narod do skrajnosti. Ljudstvo je globoko užaljeno, saj se dobro zaveda, kaj je SLS in kaj nje nesebični in požrtvovalni načelnik. Od mesta do mesta, od vasi do vasi, tja do zadnjih gorskih koč se razlega dan za dnem: Nihče ne bo blatil dr. Korošca, zadoščena hočemo!

Največja protestna prireditev je bila v Zalcu. Tel je in bo še sledilo stotine

shodov in sestankov po vsej Sloveniji. Proti podlemu pisanju liberalnega časopisja protestujejo: kmet, delavec in obrtnik, občinski odbori, duhovščina, sploh vse, kar še misli pošteno in slovensko. Ne moremo natevati imenoma vseh, ki se s svojimi protesti potegujejo za čast našega naroda in njegovega voditelja dr. Korošca. Zmanjkalo bi nam prostora, ako bi hoteli opisati, kako odločno hoče odslej po žerjavovskem tisku tako užaljeno slovensko ljudstvo bojevati boj proti slovenskemu liberalizmu in njegovemu bogokletstvu — do konca.

V Beogradu.

Ves pretekli teden se je trudil general Hadžić, da sestavi takozvano nevtralnno vlado. Ni se mu posrečilo, zakaj hrvatski nevturalci so zahtevali, da bi bila ta nevtralna vlada tudi volivna in so s tem posegali v pravice krone. General Hadžić je vrnil mandat in ko to pišemo, izgleda, da bomo dobili v kratkem parlamentarno delovno vlado. Kdor kaj želi, naj pride v parlament. Tudi zastopniki hrvatskega naroda imajo še vedno priliko, da spremene svoje nepomirljivo stališče in da sodelujejo pri delu za narod in državo. Ako ne bodo hoteli, naj pripišejo posledice samim sebi, zakaj država nujno potrebuje dela in zopet dela, ako hočemo, da si končno, po tolikih letih brezvestnega žerjavovskega in radičevskega nagajanja gospodarsko opomore.

Najbolje, najprijetneje, najzanesljivejše

sredstvo za čiščenje ZELODCA in ČREV za OTROKE in ODRASLE je:

PRASEK.

MAGNA
PURGA

Ako redno jemljete to vsakem obedu na spici noža v pol čaše vode prašek MAGNA. Vam pospešuje prebavo in preprečuje trdovratno ZAPRTJE.

ODSTRANJUJE preobilno kislino v želodcu, neprijeten dah iz ust, pehanje, vzdigovanje, gorečico.

ZDRAVI

katar ZELODCA, katar ČREV, bolezn JETER, krče v želodcu, hemeroide, tvore v želodcu.

Dobite ga v vseh lekarnah: 1 zavoj s točnim navodilom 4 Din ali naročite na naslov: LABORATORIJ „ALGA“, SUSAK. Tvrniška ulica št. 45 in priložite pismo 10 Din v znakah za 2 zavoja.

Varno naložite svoj denar v
Vzajemni posojilnici
v Ljubljani, poleg hotela „Union“.
Obrestovanje najugodnejše.
Posojila proti vknjižbi na posestva, proti poroštvu i. t. d.

NOVICAR

d Za školijskega duhovnega svetnika je imenoval g. knezoškof dr. Jeglič g. župnika Iv. Perka v Šmarjeti.

d Biserno sv. mašo je opravil 19. julija v Šmartnu pri Slovenjgradcu častni kanonik g. dekan Ivan Lenart. Redke slavnosti se je udeležilo mnogo ljudstva, nad 30 duhovnikov in drugih odličnjakov. Bog živi 87 letnega g. biseromašnika še mnoga leta!

d Blagoslovitev Aljaževe kapele v Vratih bo v nedeljo 29. julija ob 11 dopoldne. Blagoslovitev bo izvršil sam prevz. g. knezoškof ljubljanski.

d Slovenke v Romuniji so zbrale 1730 Din za kip sv. Antona v novi cerkvi v Šiški pri Ljubljani. Srčna hvala in vsa čast za vodnim slovenskim katoličankam v tujini!

d Na Teharjih je 22. julija umrl tamošnji župnik duhovni svetnik g. Janez Čemažar.

d Višje pedagoško šolo v Zagrebu so dovršili in s tem dosegli pravico na položaje profesorjev in oblastnih šolskih nadzornikov ti le učitelji-Slovinci: V pedagoško-matematičnem odseku Čopič Venceslav iz Pišec, Jeglič Milko iz Ljubljane, Klopčič Radovan iz Ljubljane in Tomšič Jožica iz Tazna; v pedagoško-jezikovnem odseku Babšek Joško iz Makol, Šilih Gustav iz Velenja in Župevc Jožica iz Rajhenburga; v matematično-fizikalnem odseku Mesojedec Mirko iz Ljubljane, a v prirodopisno-zemljepisnem odseku Iskra Mirko iz Ljubljane.

d Slovesna otvoritev in blagoslovitev novega železniškega postajališča »Jevnica« med postajama Laze in Kresnice v nedeljo, dne 5. avgusta 1928.

d K »Marijinemu dnev« na Šmarni gori. Pripravljavni odbor za veliko Marijansko slovesnost dne 15. avgusta sicer še ni objavil sporeda, izvedeli smo pa izza kulis, da bodo ta dan na gori sv. maše vsako uro od 5 zjutraj naprej in sicer do 9 v romarski cerkvi. Od 9 dalje in pozneje še škofova maša pa v kapelici poleg cerkve. Slovesna posvetitev zvonov se prične ob 9 v zvoniku, nato govor prevz. knezoškofa in sv. maša. Nato slede govori o »Marijinem dnev« in kot zaključek okoli pol 12 zadnja sv. maša v cerkvi. Vabile se bodo vse okoliške kongregacije in društva, dobro pa bodo tudi došle deputacije iz cele Slovenije.

d Ljubljanska borza dela: Delo je na razpolago: 1 kurjaču, 14 rudarjem-kopačem, 11 minerjem, 2 kleparjema, 1 kovaču, 5 kotlarjem, 16 kovinostrugarjem, 4 stavb. ključavničarjem, 1 kamnoseku, 3 stroj. risarjem, 7 mizarjem, 3 kolarjem, 1 lesostrugarju, 1 žagarju na polnojarmenik, 2 sodarjema, 2 kožarjema, 2 usnarjema, 1 elektromonterju, 4 čevljarjem, 1 mlinarju, 3 hlapcem, 1 vodoinštalaterju, 10 pleskarjem-črkošlikarjem, 3 tesarjem, 3 zidarjem, 1 mlademu kuharju, 18 vajencem; ženskam: 1 špulerici, 3 pletilkam nogavic, 1 kmečki dekli, 1 frizerki, 1 bolničarki, 2 prodajalkama slaščic, 1 šivilji pletenin.

d Po prizadevanju poslanca Škulja so otvorili te dni na Robu na Dolenjskem nov poštni urad.

d Mariborska oblastna skupščina je zborovala 17., 18., 19. in 21. julija. Sprejela je več važnih uredb: o zdravstveni službi na deželi, o okrajnih cestnih odborih, o okrajnih zastopih in okrajnih odborih, o ukinitvi bivšega deželnega šolskega zakona, o regulaciji Savinje in pritokov v območju Celja in okolice in o oblastni hranilnici. Oblastna skupščina je izrazila svoje obžalovanje vsled zločina nad zastopniki hrvatskega naroda, obenem pa je poslala dr. Korošcu brzojav sledeče vsebine:

Oblastna skupščina v Mariboru odločno obsoja zločinsko pisanje demokratskega tiska zoper Vas, kot voditelja slovenskega naroda. Izraža Vam svojo udanost in spoštovanje ter Vam daje zagotovilo, da bo narod sam našel sredstva, da ta zločin kaznuje.

d Zadnja »Domovina« piše, da so klerikalni duhovniki-poslanci odrekli umirajočim katoliškim poslancem zadnja tolažila sv. vere. Pozivamo »Domovino«, da jasno pove, kdo je bil tisti duhovnik, ki je neopravičeno odrekel katoliškim poslancem zadnja tolažila! Ako »Domovina« tega ne bo povedala, bo vedel ves svet, da živi od laži.

d Sprejem v nižjo šolo vojne akademije. Letos se bo sprejelo v nižjo šolo vojne akademije do 440 gojencev. Šola prične 1. oktobra in traja tri leta. Kandidati, ki se udeležijo natečaja za to šolo, morajo spolniti naslednje pogoje: 1. da so državljani kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev; 2. da so popolnoma zdravi in za vojaško službo sposobni; 3. da so dobrega vedenja; 4. da niso mlajši od 16 in ne starejši od 21 let; 5. da so na gimnaziji ali realki napravili zrelostni izpit, ali pa dovršili z vsaj dobrim uspehom osmi, sedmi ali šesti razred gimnazije ali realke; 6. da imajo dovoljenje svojih staršev ali varuhov. — Natančnejše podatke dobi vsak, ki se zanima, pri domačem županstvu.

d Pazite, kakšne knjige kupujete! Po Dolenjskem razprodaja neki tujec tiskovine verske vsebine: Trpljenje Kristusa za človeštvo, Videnje v večnosti, Koprnenje iz davnih dni. — Tiskovine so tiskane v Novem Sadu. Iz tiskovin se spozna, da jih širijo adventisti. Našemu ljudstvu ne bodo ravno veliko škodovale. Jezik je težak, marsikatera beseda je hrvatska, izrekov iz sv. pisma je silno veliko. Da se ljudstvo lažje vara, stopi na čelu enega spisa izrek iz škofove knjige: Mesija.

d V današnjem Gospodarju prinašamo važen članek izpod peresa poslanca Vlad. Pušenjaka pod naslovom »Trgovinska pogodba z Avstrijo«. Opozarjamo zlasti podeželske samostojneže, da ga pazno prečitajo. Tako bodo najbolj spoznali, kje je resno delo in kje politična hujskarija.

d Ukinitve davčnih uradov v Trziču in Velikih Laščah. Zastopnik finančnega mi-

nistra, minister za trgovino in industrijo je odredil, da se ukmeta oba davčna urada v Trziču in Velikih Laščah. — Vsi posli urada v Trziču bodo dodeljeni davčnemu uradu v Kranju, posli davčnega urada v Vel. Laščah pa uradu v Ribnici.

d Službe za cestarje. Ljubljanski oblastni odbor razpisuje 5 mest oblastnih cestarjev v cestnem okraju žužemberškem, 10 mest v cestnem okraju kamniškem, 5 mest v cestnem okraju radeškem in 9 mest v cestnem okraju novomeškem. Prošnje je vložiti pri oblastnem odboru najkasneje do 6. avgusta t. l. — Isti oblastni odbor razpisuje tudi v cestnem okraju cerkniškem 2 mesti, v cestnem okraju radovljiškem 2 mesti, v cestnem okraju blejskem 4 mesta, v cestnem okraju tržiškem 2 mesti ter v cestnem okraju kranjskem 14 mest oblastnih cestarjev. Prošnje je vložiti pri ljubljanskem oblastnem odboru najkasneje do 1. avgusta t. l. Natančnejši pogoji so razvidni iz razpisa v Samoupravi ter pri cest. okraj. odborih in županstvih tamošnjega okoliša.

d Dr. Žerjav ima besedo. V zadnji »Domovini« piše med drugim dr. Žerjav, da je SLS vrgla čez plot na gnoj svoj avtonomistični program. Pozivamo dr. Žerjava, da nam pove, kdaj je naša stranka zavrgla avtonomističen program. Ako dr. Žerjav ne bo podal resničnega odgovora, naj ve, da ga bodo smatrali vsi ljudje za čisto navadnega lažnika.

d Hmeljarska skupščina iz vseh držav Srednje Evrope bo 15. avgusta v Novem Sadu.

d Steklarna v Zagorju ob Savi menda ne bo več obratovala po končani stavki. Njen inventar že prevažajo v druge kraje. Večina delavstva se jezi nad onimi, ki so zakrivali stavko, ker podjetje sedaj zagorskih steklarjev ni obvezano jemati v službo pri drugih tovarnah.

d Pozdrav slovenskih rešetarjev iz Grada. Podpisani rešetarji, stanujoči v avstrijskem Gradeu, pošiljajo vsem čitateljem Domoljuba iskrene pozdrave: Franc Gorše, Janez Ambrožič, Anton Gorše, Michael Gorše iz Dolenje vasi p. Ribnica; Adolf Gorše, Ribnica na Dol.

d 100.000 Din nagrade dobi, kdor izsledi nekega Milčinova, menda dijaka medicine, ki je izginil, kô je bil izvršen znani atentat na Žiko Laziča. Policija je prepričana, da je Milčinov pripravil napad.

d Med vsemi poslanci kmetske demokracije se dela najbolj korajžnega g. Pucelj. Nič posebnega, to je v njegovi naturi. Napada v »Kmetkem listu« SLS in dr. Korošca in si seveda domišlja, da mu ves svet verjame. Če to misli, slepi samega sebe. To bodo pokazale volitve, če pridemo do njih. »Veselo na delo,« pozivlja svoje zbegane pristaše, ki so Pucelja pač zato za poslanca izvolili, da bi v skupščini sodeloval v blagor ljudstva, ne pa zabavljaj, razbijal po skupščinski opremi in za tako delo še tristo Din dnevnega potegnili v svoj žep. Zato Puceljevi pristaši opravičeno trdijo, naj g. Pucelj »veselo na delo« pozove sebe, ne pa svoje volivce, ki se trudijo od zore do mraka za košček kruha, Pucelj pa z Žerjavom tako lahkomišelnost ovira skupščinsko

delo, brez katerega ni gospodarskega napredka.

d O uporabi umetnih gnojil v Sloveniji ima poučno obvestilo »Slovenec« z dne 22. julija v oddelku »Gospodarstvo«.

d Umrli sta v Ljubljani g. Antonija Keršič, hišna posestnica in lastnica gostilne v Spodnji Šiški in bivši hotelir pri Lloydju g. Karel Počivavnik.

d Pet slik Križevega pota so ukradli neznani zlikovci pri slikarju Mateju Strnemu v Ljubljani. Slike so last župne cerkve v Horjulu, ki jih je dala v popravilo.

d Več luči v zadevi časopisja! Nujno opozarjamo na članek pod navedenim naslovom v nedeljskem »Slovenec« z dne 22. julija. Naj vsakdo spozna, kaj je liberalen časopis in kam bomo prišli, ako temu časopisju ne napovemo vsi najodločnejši boj.

d Oslovski kašelj divja po nekaterih krajih Dolenjske. Je že več otrok umrlo. — Uredništvo prosi, da kdo od gg. zdravnikov napiše za prihodnjo številko »Domoljuba« poljuden članek o zdravljenju te bolezni.

d Strašna vročina je vladala pretekli teden ne samo pri nas, ampak tudi po vsej Evropi. Vse je drvelo v vode, da se ohladi. Mnogo oseb je umrlo od solnčarice, mnogo jih je pa tudi utonilo.

d Popravite cesto! Mladi gospodar Jesih iz Jablanice v šmartinski župniji je v soboto vozil les iz Štange po strmi cesti v dolino. Cesta je vsled nepretane vožnje v najlabšem stanju. Voz se v nekem ovinku nagne, voznik ga hoče obstreči, voz se zvrne nanj in mu zlomi nogo, več reber in potere prsni koš. Drugi vozniki so ga potegnili izpod voza, pripeljali do Nacka v Zavrtnik, odtam domov, kjer ga je v silnih bolečinah za silo obvezal litijski zdravnik g. dr. Ukmar, ki ga je nemudoma poslal v ljubljansko bolnico. Treba bo vsekako popraviti našo cesto v Štango, ki je sedaj po svoji sposobnosti gotovo v 9. razredu.

d Strela ubila kravo. Dne 20. julija zvečer je na Repčah pri Trebnjem udarila strela v stoječi kostanj in nato šnila skozi zid v pet metrov oddaljeni hlev užitkarja Jožeta Udovič in mu ubila kravo, ki je bila vredna 4000 Din.

d Strela je udarila v kozolec posestnika Petra Košnika na Primskovem pri Kranju. Zgorelo je 5 okenj z žitom vred.

d Poštni avto, ki vozi iz Kočevja na Brod se je na poti vnel in zgorel. Potniki so se rešili, le eden se je ožgal.

d Požari. Iskra iz lokomotive je pri Poljčanah upepelila tri hiše. — Te dni je gorela šota na ljubljanskem barju. Gasilci so imeli mnogo posla, da so ogenj mejili. — Iskra iz lokomotive je užgala žitno polje od Spodnje Šiške do Dravelj. Prizadeti posestniki imajo nad 18.000 Din škode. — V St. Jerneju na Dolenjskem je uničil požar hišo in gosp. poslopje Srebrnjaku na Rojah. Tudi poldrugo leto star sinček je zgorel. — V Stari vasi pri Škocijanu je uničil požar hišo in kozolec Tomažina in pod s kozolcem in svinjakom Lindiča. Zapalila je zlobna roka. — 50 vagonov je sena zgorelo na kolodvoru v Subotici. Menijo, da je bil ogenj podtaknjen.

d Veliki gozdni in žitni požari. Radi velike vročine v zadnjih dneh je nastala

po vsej Slavoniji in Sremu velika suša, ki je povzročila v gozdovih in na žitnih poljih velike požare. Požare so večinoma zanetile iskre iz lokomotiv, ki vozijo mimo, so pa seveda tudi slučajni, kjer je bil požar zlobno podtaknjen. V vasi Martincih pri Mitrovici je zgorelo veliko žitno polje, last posestn. Novosela. Požar je uničil dalje žitna polja v Kraljevici, Ognju in še v nekaterih drugih krajih. Skupna škoda, ki so jo požari povzročili dosedaj, znaša, kolikor se je moglo preceniti, več milijonov dinarjev. V neki sremski vasi so kmetje zasačili zlobneža ravno, ko je hotel zažgati žitno polje. Ljudje so bili tako razburjeni, da so hoteli zločinca na licu mesta linčati in so jim ga orožniki komaj iztrgali iz rok. Tudi v Mačvi na srbski strani Save so izbruhnili veliki požari. V bližini postaje Grča je iskra iz lokomotive zanetila velik, okrog 100 hektarov obširen gozd. V Slatini pri Osijeku je iz istega vzroka zgorelo veliko žitno polje, last posestnika Adama Goše. V Plaškem pri Ogulinu se je pojavil v bližnjih gozdovih požar, ki ga gasijo vojaške čete iz Karlovca in Zagreba. Tudi ob progi Reka—Sušak so iskre iz lokomotive povzročile več požarov. Med Klano in Sv. Matijo se je vžgal velik gozd. Požar se je razširil skoro do Kastva in do meje. Na obeh straneh meje gasil ogenj vojaštvo in prebivalstvo. Dalje je nastal požar na progi med Sušakom in Bakrom. Blizu sv. Kuzme je požar uničil več tisoč kvadratnih metrov gozda. Požar so pogasili gasilci iz Sušaka. Pred dnevi je požar uničil blizu postaje Melje večji kompleks grmičevja. V bližini Čaška v Srbiji je dalje pogorelo pšenice za tri vagonc. V bližini vasi Vognje v Sremu je pogorelo 1500 velikih snopov pšenice in mlatilnica. Škoda znaša 800.000 Din. V bližini vasi Martinci je požar uničil večjo količino žita v vrednosti pol milijona dinarjev.

d Zrtve kopanja. V Gradašnici sta utonila 13 letna Cecilija Alič in njen 19 letni brat Franc, ki ji je priskočil na pomoč, doma iz Dobrave pri Ljubljani. — V Kolpi je našel smrt dijak Anton Šušteršič iz Omoče pri Semiču. — V valovih Drave pri Ormožu je doletela smrt 18 letno Amalijo Špilak. — V Savi pri Zagrebu je v dveh dneh utonilo 8 oseb. — V Ljubljani je našel smrt Anton Črne iz Dobrunj pri Ljubljani. — V Savinji je utonil 24 letni Alojzij Goričan iz Save pri Celju. — Neznano utopljenko so našli v Savi pri Zagorju. — V valovih Savinje je pri kopanju našel smrt dr. Kumer, zdravnik v Hrastniku.

d Ob občestni kamen je zadel z motornim kolesom g. Luznar Leopold na poti domov na Koroško Belo in zadobil pri padcu take rane, da je umrl.

d Voz drv se je prevrnil v Srednjih Gameljah na 27 letnega posestnika Ivana Pirca iz Rečice pri Mengšu. Je v bolnici umrl. Zapušča 23 letno vdovo.

d Kačaki napadli orožnike. Iz Novega Pazarja poročajo o velikem spopadu z razbojniško tolpo Feriža Salkoviča, ki sta ga preganjala naše orožništvo in narodna milica. Salkovič se je umikal proti albanski meji. V vasi Moloju v staničkem okraju je Salkovič napravil zasedo patrolji, ki jo je tvorilo 7 orožnikov in troje kmetov. Patrolja se je napotila proti vodnjaku, kjer je

mislila napraviti zasedo. Toda kačaki so jih prehiteli in počakali orožnike in kmete ter jih vse postreljali razen orožnika Jagodinca, ki je ostal živ in katerega so hudo ranjenega prepeljali v bolnico.

Pri lenivosti črev, kataru v želodcu in črevih, oteklini v notranjosti debelega črevesa, nagnenju k vnetju slepiča odstranja naravna »Franz-Josef« -grenčica naglo vsako zastajanje v organih spodnjega telesa in to brez bolečin. Dolgoletne izkušnje v bolnicah dokazujejo, da raba »Franz-Josef« -vode izborno urejuje delovanje črev. Dobiva se v lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

d Ker so spoznali veliko ugodnosti, je že več sto lastnikov srečk vojne škode, Rdečega križa in drugih vrednot izročilo v upravo svoje papirje Gospodarski pisarni dr. Ivan ČERNE, Ljubljana, Miklošičeva cesta 6. Storite isto v svojo korist in da se obvarujete izgub, pišite takoj po brezplačno pojasnilo na to pisarno. Priložite znamko za odgovor.

d Lastna krivda je, če gospodinja s pranjem perila podkopava svoje zdravje. Perite s »Persil-om«, samodelujočim in klora-prostim pralnim sredstvom, ki ima čudovito pralno moč in zelo zmanjša ogromno delo pralnega dne.

d Dne 5. avgusta vsi na Tabor, kjer bo veselica v obližu »Županove jame«.

d Kupujte srečke »Županove jame«!

d Izletnikom na Brezje in novoporočencem se priporoča za vožnje avtotaksa Gabrijelečič. Za naročilo k vlaku v Podnart ali Radovljico zadostuje dopisnica. (6598)

d Slabokrvnim se nudi sedaj naravna prilika za naglo ozdravljenje, ker so to najboljši meseci za okrepitev krvi z »Energinom«, železnatim kina-vinom. Za ozdravljenje in ojačenje krvi pri odraslih in otrocih zadoščajo tri velike steklenice. Dobiva se v vseh lekarnah. Ena velika steklenica s točnim navodilom 40 Din, tri steklen. »Energina« železnatega kina-vina po pošti za 128 Din razpošilja Laboratorij »ALGA«, Sušak.

Kmetijski in gosgodinjski tečaj za učiteljstvo.

Ljubljanski oblastni odbor priredi v času od 10. septembra do 6. oktobra štirtredni v času od 10. sept. do 6. okt. štirtedenski tečaj za učitelje, v istem času pa tudi tečaj za učiteljice. Upoštevala se bo do le one učne osebe, ki so že nekaj let službovale na podeželski šoli in imajo usposobljenostni izpit. — Prijave je vložiti pri okrajnem šolskem nadzorniku do dne 10. avgusta. Tečaja se bosta vršila v Ljubljani. K stroškom bo prispeval oblastni odbor, ki bo tudi glede dopustov ukrenil vse potrebno.

Prepričajte se o trpežnosti!

vrvarskih izdelkov

iz prve kranjske vrvarne

IVAN N. ADAMIČ
LJUBLJANA, Sv. Petra cesta št. 31

In pri podružnicah v Mariboru, Vetrinjska št. 20, Celju, Kraljeva Petra cesta št. 33 in v Kamniku, Sutno št. 4.

Peri s Persil-om

in ravnaj pravilno!
Je sicer zelo enostavno, toda važno:

1 Rastopi Persil
v mrzli vodi.

2 Napravljeno razto-
pino vlij v kotel
napolnjen z mrzlo
vodo.

3 Perilo rahlo vlagaj in
pusti, da počasi zaure.
¼ ure kuhati zadostuje.

4 Potem dobro izperi;
najprej v topli in zg-
tem v mrzli vodi.

**Poskusite tako! Videli bodete:
Persil izpolnjuje, kar obljubuje!**

Franc Jaklič:

Zadnji trenotki Toneta Krivanoga.

(Dalje.)

Vse to je razburilo šolnika do vrhunca. Ni prišla takoj prava beseda, toda dvignila se je njegova desnica, ki je držala omelo za ometanje stropa, da je pognal omelo v ogabnega človeka. V tistem hipu se mu je fazvezal tudi jezik.

»Pa še ti pogini! Udrite ga! Poženite ga! Ven iz fare!«

Kakor besen je kričal in pobiral razne predmete naokoli in jih metal v Krivanoga.

Odločno dejanje možev je pognalo njegovo ženo, ki mu je pomagala z jezikom in se zagnala proti Krivanogi s krepelci.

»Le po njem! Po njem!«

Na vsi moč in z vsi togoto je razvnel šolnik, da so ženske spoznale, da ni dovolj beseda, da je zdaj na mestu kaj drugega.

»Tako? Ta grdež je gospoda proč pravil! Poženimo ga! Proč od nas!«

Udarili so po njem s čimer so mogli. Zdaj si pa Krivanoga ni mogel več po-

magati z besedo, naj se je še tako napejal. Da si je zavaroval glavo, je vzdignil roke čez njo pa to mu ni dosti pomagalo; tudi drugod je bolelo. Spoznal je, da ondi ne more ostati, ker bi jih preveč držal, v boj se spustiti tudi ni kazalo, ker je videl, da je sam; tedaj se je spustil proti Kozlovki, da bi se rešil. Sicer je imel cerkev pred rosom, kamor bi bil lahko zbežal, pa ni bil navajen zahajati tja. Pod Kozlovko je pa krčmaril Burjevec na Skali, kjer je Krivanoga že dostikrat rentžil. Njega se je spomnil. Ta jo je ubral.

Za njim so se pa vsule razdražene ženske, pastirji in pastirice in so ga drevili s krepelci, s prekljami in šibami in delati hrup:

»Udri ga! Le po njem! Udri ga!«

Hrup je prihajal do Burjevca. Ko se je Krivanoga zaletel na strme stopnice in se poganjal po njih, tedaj se je streslo vse ogrodje hiše.

Burjevčevka je stala ravno pred pečjo in z grebljo žerjavico poravnava vala pečji, ki jo je pripravljala za kruh, ko jo je razburilo lomastenje zunaj in stresanje hiše.

Vsa prestrašena je planila s predpeči in z grebljo v roki planila na hodnik. Nič

ni vedela, zakaj je vrišč, samo ljudi je videla, ki so tiščali za človekom, ki se je vzpenjal po stopnjicah.

Nič ni premišljevala, samo osvestila se je, da mora biti kak hudobnež, ker ga ljudje preganjajo in da mu mora zabraniti vhod v hišo.

Zavihtela je tedaj grebljo in zamahnila proti glavi preganjanega, ki je bil že pri vrhu stopnjic. Da bi se umaknil nevarnosti, ki mu je nenadoma zagrozila, se je Krivanoga okrenil, a v tistem hipu pa tudi vznak zgrmel po stopnjicah.

Ko so ga imeli na tleh, tedaj se je hotel še pripeljati katero, pa so udarjali, kolikor so mogli:

Krivanoga je nekaj časa renčal, naposled pa kar utihnil in iz ust so se mu prikazale krvave pene.

»Stojte!« so viknili najbližji. »Dovolj je!«

In še se je slišal glas:

»Vode!«

Takoj so jo imeli poln škap pri rokah, kar se je pa nekaterim zdelo preveč. Toda tudi voda ga ni spravila več po koncu.

Tedaj so oni, ki so poznali mrtiške znake, naznanili:

»Mrtev je!«

Kot bi odrezal, je bilo konec smeha, dovtipov in razburjenosti. Večina se je kar hitro razpršila. Pri ponesrečenem so ostale le nekatere ženske in pa Burjevčevka, ki se je togotila:

»Pa to ste mi napravili. Sem ste ga zavlekli, da me bo še podnevi strah. Stran ga vlecite.«

Kajpada je nepričakovani dogodek vznemiril ljudi, ki so imeli delo pri nakladanju, ali so ondi samo radovednost pasli.

Krivanoga je bil zdaj prva skrb vseh.

»Kako je vendar bilo?«

Pripovedovali so vse vprek, tisti, ki so bili udeleženi, pa vsak je videl drugače. Nič niso mogli dognati.

»Mrtev je! Pa je! Naj bo kakor hoče! Nič več ne bo rogovilil!«

To je bila končna sodba.

»Brez gospoda! Brez gospoda!« so gostolele nekatere ženske.

Pa so jim drugi odgovarjali.

»Saj ga nimamo! Sam ga je pregnal! E, kaj, saj se z gospodi ni rad pogovarjal!«

Burjevka kajpada ni hotela vzeti mrliča pod streho in je priganjala na vse strani, da naj ga vlečejo proč.

Ker ni bilo pri hiši primerne voza, tedaj so vzeli v župnišču samček, ki še ni bil razdrt, so naložili mrliča in ga zapeljali v mrtvašnico na pokopališču.

Ko so vozniki odpeljali župnikovo poništvo in se je peljala z njimi tudi sestra Kati iz Škocjana, so nesli Albrechtu tudi novico, da je tudi njegov zoprnik, ki mu je toliko bridkosti povzročil, šel dajat odgovor pred drugega sodnika.

Končno so pa imeli Škocjanci s Krivanogom vendar še nekaj preglastic.

Gospoda tedaj niso imeli v fari, v mrtvašnici je pa ležal mrlič, ki ga je bilo treba spraviti v zemljo.

Ta mrlič pa ni bil v Škocjanu z nikomur v rodu, da bi skrbel zanj. Mrliča je bilo torej treba spraviti iz mrtvašnice in v ta namen pa vse potrebno pripraviti.

Ko bi se bilo kaj tacega pripetilo, ko je bil še župnik v Škocjanu in jih je obseščeval še duh pokojnega, tedaj bi bili najbrž prepustili vse župniku in se ne bi dotaknili nobene reči, češ, župnik naj vse preskrbi.

Zdaj so pa le morali.

Ko so prišli skupaj, kakor je bil ukazal Dolhar, se je delo brž razdelilo.

Takoj je vsak vedel, kdo bo kopal jamo, kdo bo pripravil krsto, kdo bo pokopaval, kdo pojde v Turjak po gospoda in koliko mora vsaka hiša dati prispevka v denarju za stroške.

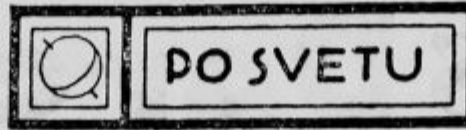
Desti prerekanja in besedovanja je bilo, predno je bilo natančno dogovorjeno, da so imeli že dovolj.

Vsem je z jezika snel besedo Anžiček, ki je rekel:

»Nu ja! Navsezadnje pa še te preglastic. Najbolje bi bilo, da bi ga nikdar ne bili videli.«

(Konec.)

Nekdo je zgubil bankovec za tisoč dinarjev ter to naznanil v časopisu. Dva dni pozneje je izšel v časopisu oglas: »Dotični, ki je bankovec izgubil, naj ne bo v skrbeh, ker se je že našel.«

Italija.

s Pametna okrožnica. Tajnik fašistovske stranke je razposlal vsem pokrajinskim tajnikom okrožnico, v kateri jih poziva, naj ne trošijo prevelikih zneskov za dragocene spomenike padlim vojakom. Okrožnica pravi, da zadostuje v ta namen spominski kamen, v katerega naj se vklešejo imena vojakov. Denar, namenjen za dragocene spomenike in kipe, naj se raje porabi za podpiranje raznih socialnih ustanov.

s Razno. Ko je Terezi Sovdat iz Žabč pri Tolminu grabila seno na neki rebri, se ji je spodrsnilo in je tako nesrečno padla v dolino, da je drugi dan na poškodbah umrla. — V Selu na Vipavskem je umrla 75 letna Marija Mermolja, mati učitelja. — V Števerjanu je umrl bivši večletni podžupan Anton Klanjšek. — Ko se je kopala v Vipavi je utonila 16 letna Izabela Čuk. Prišla je šele pred kratkim z očetom in brati iz Jugoslavije. — V Medani sta praznovala zlato poroko roditelja pesnika dr. Alojzija Gradnika. — V Volčah je pozdravil poteštat dr. Marsan došlega nadškofa Sedeja v — hrvaškem jeziku. — Ogenj je uničil most v bližini Plav čez Sočo. — Ko je kopal na njivi, se je razletela granata in nevarno poškodovala kmetskega mladeniča Miroslava Velikonja iz Ajšovice pri Gorici. — Vincencij Komel iz Kromberga bo zaprt, ker je preklinjal v javnem lokal. — Na Colski gori pri Rihnbregu je napravil gozdni požar na borovih nasadih veliko škodo. — Tudi v okolici Dutovelj in Divače in v Povirju so gozdni požari na dnevnem redu. — V Butrovem je umrl Jakob Obid, večletni cerkveni organist in pevovodja. — V Pliskovici je preminul Josip Vrabec, večletni tamošnji župan. — V Lokavcu je zaspal v Gospodu v starosti 84 let Franc Čermelj, mnogo let cerkveni ključar in podžupan. — Na Vipavskem polju bodo v kratkem pričeli graditi pristanišče za aeroplane. Zemljiški posestniki bodo zopet hudo prizadeti. — V Renčah so pokopali mlinarja Ivana Stibilja. Padel je v svoji hiši iz višine 9 m na cementni tlak in si prebil črepinjo. — V Ustjah je pogorel hlev Milana Bratine. — V Reki je utonil 22 letni Alojzij Dolgan iz Trnovega pri Ilir. Bistrici. — Pred nekaj dnevi so pričeli goreti borovi nasadi pod Starim gradom v Vipavi. Vojaštvo in gasilci so požar omejili, tako da ni velike škode. — V Soči je utonil pekovski pomočnik Franc Sršen iz Gorice. — V Št. Mavru sta pogorela hlev in hiša Jožefa Rodinje. — V Čepovanu so praznovali 21. junija dvajsetletnico ustanovitve Marijine družbe. — V Južno Ameriko se je preselil g. Franc Trebše, organist v Srpenci. — V Šmarju na Vipavskem je umrl 81 letni Jože Poljšak. Bil je nad 50 let tamošnji podžupan. — V starosti 76 let je umrl v Kostanjevici bivši podžupan Franc Trampuž. — V goriški bolnici je umrl Jožef Kravanja iz Bovca.

Zadela ga je kap, ko se je razgret kopal v mrzli Soči. — V Gorici je umrl Josip Vidmar, bivši župan v Lokavcu.

Avstrija.

s Velika pevska slavnost. Nemci so priredili 20. julija na Dunaju 10. slavnost nemške pevске zveze. Cilj slavnosti je bil na videz počaščenje spomina nemškega skladatelja Schuberta, vendar je prevečal ves spored navdušenje za priključitev Avstrije k Nemčiji. V veliki pevski dvorani je bilo 40.000 pevcev. Poslušalcev je bilo 50.000. Koliko ljudi je bilo v tem času na Dunaju, naj kažejo naslednje številke: mesto Dunaj je pripravilo 60.000 postelj po zasebnih hišah, 30.000 postelj v šolah in vojašnicah itd., 6000 v hotelih, 20.000 pevcev pa je stanovalo pri znancih in sorodnikih in pripravljenih je bilo 141 posebnih vlvakov.

s Razno. V Repnjah pri Pliberku je uničil požar gospodarsko poslopje Janezu Pruteju. — V Bilčovs je priredilo 22. julija izobraževalno društvo mladinski dan. Zjutraj je bilo skupno sv. obhajilo, popoldne pa so predstavljali igro »Sv. Aleš« s petjem, deklamacijami in srečolovom. — V Vogrčah so slavili nedavno materinski dan. Priredili so pri tej priliki tudi igro »V božjem varstvu«, ki jo je priobčila »Vigred«.

Romunija.

s Toča in vihar. Koncem pretečenega meseca je v Romuniji divjal strašen s točo, Posamezna zrna so tehtala 6 do 7 dkg, torej v teži srednjih kurjih jajc. Mnogo kmetov, ki so opravljali delo na polju, je ostalo na mestu mrtvih in po nekod so bile uničene po toči cele črede živine in ovac. Vihar je prevrnil več avtomobilov in poškodoval tudi vlak.

Amerika.

s Razno. V Clevelandu so umrli: Frank Černe, doma iz vasi Padež, fara Št. Vid, John Tomšič iz Višnje Gore. — V Waukeganu je odšla na drugi svet Leopoldina Tonin, roj. Rošan iz Mirne na Dolenskem; v Sheboyganu Wis. je umrl Frank Gorenc, rojen na Trebelnem. — V illonoški državi ni bolnici za umobolne je 21.111 bolnikov, večinoma moških. Največ teh nesrečnežev je spravil v norišnico alkohol.

Drobne novice.

Davki na avtomobile v Franciji so prinesli državi tekom enega leta ca. 1 in pol milijarde, na kolesa pa ca. 300 milijonov dinarjev.

1100 km železniške proge se bodo v prihodnjih petih letih elektrificirali v Franciji, kar bo stalo okolo 1000 milijonov dinarjev.

400 let je minulo 3. julija, odkar obstoja kapucinski red.

4 milijone brezposelnih, največ kmetijskih delavcev, je v Zruženih državah Amerike.

V Italiji je umrl bivši ministrski predsednik Giolitti, star 85 let.

PO DOMOVINI

ladovan Hrastov:

Popotna pisma.

XII.

No, pa sem tako pripeljal čez Dol do prijazne Sv. Helene. Pravzaprav sva vozila dva in naj mi Jože nikar ne zameri, če ga kar z imenom povem. In če povem še to, da me je on napotil tja dol za Savo in je bil tudi on, ki je pri Sv. Heleni takole razsodil: »Tukaj je prijetno biti! Kar razloživa šotore in odpočijava se!»

Pa sva se res. Orli so imeli svojo reč — nič se ne boje, da bi vam jo razkladal, ko sem vam jo že nekajkrat. Nego se bomo pomenili rajši o čem drugem.

Tam za ovinkom smo polegli v senco, pa smo se pogovarjali in menili... menili vsakovrstne reči. Saj veste: zdaj je suša, pa je v kmetih ponajveč govora o njej! Kajti je suša silna reč in utegne imeti za naše kmetijstvo usodne posledice, kolikor teh posledic že ni in jih že ne čutimo in vidimo! Le pogledite po poljih, po kmetijskih njivah in travnikih, — kako žalosten je pogled na usehne rastline, vse suhe, ovenele... Pa kramljamo tedaj o tem težkem bridkem, ki je prišlo nad naše podeželske, pa se naši pogovori zasučejo tudi postrani kam in vemo:

Ko nas tako-le kaznuje Bog in daje v različnem čutili, da je — ali je potrebno, da se ravšamo in prič-kamo in sovražimo in nagajamo drug drugemu še sami?

In pridemo v pogovorih po različnih ovinkih na tole jedro, ki ga zapisemo v besedo, kakor je nekaterim, pa bi moralo biti vsem pisano v srcih:

Kadar je človek res sam sebe vreden, tedaj ve, da poleg njega obstoja, raste in živi še nekdo, ki mu gre prav tako pravica do obstoja in rasti, kakor njemu samemu. Tak človek ve, da vse izhaja iz Boga, da je v imenu istega Boga svet za vse enako vsvarjen in ploden. Da torej nikakor ni prav, da si nekdo polni

kašče in hleve in svilsi, pa niti ne proda ne sosedom za primeren denar, kar mu je odveč in mu gnije v kupih... — da tedaj ni prav, da eden navija ceno svojega odvišnjega blaga vprav takrat, ko bi to blago premnogi revni radi za svojo potrebo kupili — pa ga spet daje pod ceno tistikrat, ko bi ga še kdo drugih prodajati mogel. Kje je tu še kaj človeka, kje še kaj srca in ljubezni? Ko gre očito nagajanje, za pretirani ponos, češ: jaz lahko tako ravnam, ko imam kaj! Pa vi ostali, — kaj mi mar!

Pa recite, če ni res tako? Če ni res teh napak preveč med nami, če ni res preveč samoljubja, pretiranega ponosa, ošabnosti? Če ni res to zlo, da smo malenkostni celo toliko, da se tožarimo za dlako v jajcu, za prazen nič; da oprezujemo za vogali in ško-doželjno iščemo z očmi soseda, že bo ja morda za-vozil s svojim vozom po nesreči pod čez cesto in v mojo last, mojo zemljo, — da bom s tem vendarle spet dobili priliko, da poženemo celo malenkostno reč pred sodnijo in v pravdo, v neskončno dolgo in mučno pravdo... pa si bomo od veselja meli roke, ko bomo tako in na ta način spravili soseda ob kakšnega stotaka...

Da, v takih malenkostih so nekateri veliki! Po velikosti jim ni enake mere pod solncem.

NAKLO.

Pred kratkim časom smo pokopali pokojnega gosp. Tonija Golobovega. Umrli je v splošni bolnišnici v Ljubljani, star 24 let. Njegovo truplo so pripeljali na njegov ugledni dom na Polico pri Naklem. Bil je predsednik Orla v Naklem, dober in zgleden vodnik svojim bratom Orlom, zato je njegova izguba za odsek bridka. Bil je tudi požrtvovalen gasilec, član prosvetnega društva in vnet sadjar in vrtnar, tako da ni prezrl društva, ki je pri nas v Naklem ustanovljeno. Kako smo ga ljubili in spoštovali, nam je pričal veličasten pogreb, kakršnega ne pominjajo najstarejši Naklanci. Hiteli smo od blizu in daleč k njemu, jokalni smo

in molili za mir in pokoj njegove mlade duše. Težko je zapustil svoje ljube starše, svoje drage brate in sestre. Kako prišerno so se ljubili, so nam priče tisočere solze, ki so jih domači pretočili za njim. Edina tolažba nam je to, da je bil zgleden in plemenit mladenič, kakršnih je danes zelo malo na svetu. Malo let je živel, pa veliko je storil, zato ga je Gospod poklical k sebi, v boljše bivališče. Tebi, dragi Toni, naj da Gospod večni mir in pokoj! Zaljubljeni rodbini Golobovi pa naše iskreno sožalje.

ČRNI POTOK PRI OSILNICI.

Za volitve v Osilnici smo se prenatgčili, ker smo podpisovali kandidatno listo Urhu. Pravi, da je neodvisna, odnesel pa jo je h Kovaču. Urh nas najbolj moti za odcepitvijo od Osilnice. Ali ni to varanje. Urh bi bil to v 3 letih v občinskem odboru že lahko dosegel, pa se ni znal ali pa ni hotel prav obrniti. Če tedaj zopet s tem slepi, so to čisto prazne besede. — Če je to na županu kaj keže, saj je bil sedaj Kovač župan, pa ni nič naredil. Pa tudi v prihodnje ne bo. Zakaj za odcepitev bo treba plačati. Mi nimamo, občina se bo pa branila, pa naj pride kdorkoli hoče, najbolj pa še Kovač, ki se dela tako strašno varčnega. Rada pa itak vidi vsa Osilnica, da gremo proč. Treba bi se bilo kam drugam obrniti za pomoč. V

*Najbolji pripomoček
za hranjenje slabe, raostale
in zahranane živine je piviana
no. Fežakovo olje za živino
Ni se dobi samo pri:
Mo. Fežak
Zagreb, Sundulićeva 12*

85

Razno.

Slavko Savinšek:

V goliških plazovih

Povest z gorenjskih planin

Matevž, ki se hitro vzpenja v breg, nakrat obstoji. Pod brino je sneg steptan in vidi se, da je nekdo ležal na tleh. Ogleduje okrog sebe. Vidi sledi. Ena vodi v strmino proti robu, druga sem k brini. Pa še druge vidi, v gmajno notri, ki prihajajo in odhajajo. Kam naj gre? — Ah, najbolje po oni, ki mu jo je označil Tonček kot pravo, ki je po njej šla Cilka. Po oni naravnost proti robu čez strmino.

Matevž hiti dalje po sledi, ki se jasno pozna v snegu. Od časa do časa se ozira nazaj doli v gmajno po luči, ki jo le malokdaj vidi. Janez je že precej globoko v gmajni in drevje skriva luč. O, če bo našel Cilko, bo že priteknel na rob gmajne in mu bo dal znamenje.

Matevž doseže rob. Skloni se k tlom in išče sledi. Težko je kaj razločiti, ko je gaz dobro utrta. Navzgor v breg ni šla Cilka. Gotovo ni mislila, da se je vrnil nazaj na vrh, ampak da je šel proti Spodnji koči. Opažila je gotovo krvavo sled in je šla po njej. Matevž se spusti po gazi navzdol in pride kmalu do mesta, kjer je preje krenil proti gmajni. Stoji in premišljuje. Ni več krvave sledi, pa tudi na stopinjah ni poznati, da bi bil razen njega šel še kdo drugi v to smer. Vseeno stopi par korakov v stopinje in jih skrbno motri. Ravno v tem trenutku zakrijejo oblaki luno. Vendar še v zadnjem svetlem hipu razloži Matevž, da je v sledih njegovih stopinj še druga sled, sled nečesa, kar se je vlekel po tleh. Krilo! Da, da, Cilka je šla po njegovih stopinjah, pa je s krilom drsela po snegu.

Matevž se požene v novo sled in kmalu vidi ob svoji stopinji še drugo. Cilka je morala stopiti mimo.

Tako napeto gleda Matevž okrog sebe, da ga v sencih boli in mu kljuje v glavi od bolečine. Temno je v gmajni in ni lahko obdržati sled, ko se je treba pri vsakem koraku sklanjati in oprezovati, da ne zgreši. Vedno znova se ustavlja fant, vedno znova ga straši misel: kaj, če bi bila Cilka kje v snegu zaspala in zmrznila? Sicer je topla noč, ali ležati na snegu je vendar nevarno. Kako lahko bi si nakopala nevarno bolezen, pljučnico, ki je dekletu v Cilkinih letih vedno opasna.

Zato se Matevž žuri še bolj, kar mu le pripušča svetloba in sneg. Spozna, da se stopinje obrnejo nazaj proti robu gmajne in ko gre še nekaj časa dalje, vidi, da je že na skrajnem robu med grmovjem, seveda niže spodaj, od koder je bil odšel v gmajno.

Toda kje bi bil vendar Janez? Tu ga je bil pustil, od tu je šel hlapec v gozd. Matevž stopi po Janezovi sledi, ki je samo ena in se ne vrača, ampak vodi vedno globlje v gmajno. Vedno globlje prodira tudi Matevž v gozd in spotoma opazi, da gre Janezova sled vstric s stopinjami še nekoga drugega. Nakrat se prično obojne stopinje vračati nazaj na rob, toda niže doli. Ne gre še dolgo po tej sledi, ko spozna, da gre preko nje druga, ki vodi spet nazaj v gmajno in pelje naravnost proti Jesenici v zgornji njen tek, precej višje od tam, kjer je plaz našel svoj kraj in konec.

Hitro speši korak in tone vedno globlje v gmajno. Nakrat, že blizu vode, vidi svetlikati se luč.

»Janez!« mu plane v misel in že hoče zaklicati v temo, ko se premisli, češ, mogel bi biti kdo drugi. Stopi hitreje. Luč zopet zgine. Ali Janez beži v dolino? Pa vendar ni Cilka šla domov? Sama? Tako utrujena? Ni mogoče!

Osilnici pa vse dobe, kar prosijo, ker jim izpolnjuje SLS. Do te si pa ravno z Urhovo listo pot zapiramo, ker je zvezan s Kovačem. Pa še imo: Kmetško-delavska stranka. To diši po socialistih. Socijalisti pa mi še nismo. Ta je ravno taka, kakor svoj čas Prepeluhova republika. To je preveč zmedeno! Mi gremo za SLS, tam so vsi kmetje in delavci, kar je poštenih in krščanskih. Tam se bo tudi prav hitro izposlovala priklopitev h Travli, kjer imajo zamisla za ljudske potrebe, kot kažejo.

DRAMLJE PRI CELJU.

29. julija 1928 bomo slovesno vstopili veliki novi, bronasti zvon, vlit od livarne »Zvonoglas« v Mariboru. Vabimo na slovesnost in blagodušno darovanje!

JEVNICA.

Otvoritveni vlak za novo železniško postajo »Jevnica« odhaja iz Ljubljane gl. kol. dne 5. avgusta ob 14.10. Občinstvo ob progi med Zidanim mostom in Kresncami se naproša da uporablja za otvoritev vlak, ki odhaja iz Zidanega mosta proti Ljubljani ob 12.16 iz Litije pa ob 18.05. Ta vlak v Jevnici še ne obstane, zato naj udeležniki kupijo vozne listke do Laz, kjer izstopijo in se nato z otvoritvenim pripeljejo v Jevnico.

SROBOTNIK PRI OSILNICI.

Zupan Kovač se je drznil tudi k nam priti pobirat podpise za kandidatsko listo. Pri dekletu koruze je pa na vas vse posabil. To je lepo priporočilo za volitve. Sicer pa Kovač ne more biti župan, ker ga skoraj nikoli doma ni. Pa od rok nam je hoditi na Sela. Bosiljci, pameti! Dovolj daleč imamo v Osilnici. Zgoranjcem je vseeno, ker imajo itak opravka na pošti itd., nam pa ni. Če se pa fu še ruje proti SLS in našemu voditelju dr. Korošcu, potem dol z njimi!

TRZIŠČE NA DOLENSKEM.

Silna suša je pri nas, se bo vse posušilo. Ajde ni moči vsejati. Grozdje silno lepo kaže, koder ni pozeblo. Vendar, ako ne bo dežja, bo ostalo drobnost. — V Dolini je pogorelo Gorenčeva gospodarsko poslopje. — Dne 12. julija je umrl mizararski mojster Ciril Kovačič. Da je bil priljubljen, je pokazal pogreb.

ŠT. JURJ POD KUMOM.

Smrtno se je ponesrečila Ana Medvešek. Ko je črešnje nabirala, je padla na tla. Drugi dan so jo našli mrtvo. Zapušča možu tri otroke, starejši je star štiri leta, mlajši pa dva meseca. — Naš cerkveni pevec in večletni predsednik Izobraževalnega društva se je priženil v Svibno. Pogrešali ga bomo. Želimo mu na novem domu mnogo sreče in božjega blagoslova. — V Št. Jurju vlada veliko ogorčenje zaradi žerjavovskih napadov na našega voditelja dr. Korošca. — Neki nepridiprav smeši v Jutrovih malih oglaših tudi naša poštna dekleta. Sentjurčani, ali boste to dopustili? Kdor drži na svojo čast in na čast domače fare, sedaj ve, kaj mu je storiti! Drugod so močje in fantje sklenili, da ne bodo več podpirali nikogar, ki izdaja denar za žerjavovsko časopisno grdobijo. Kaj pa mi? Ali ni tudi v naši fari še nekaj te kuge?

NOVO MESTO.

Slovesna blagoslovitev praporov odseka Novo mesto in Smihel bo 5. avgusta v Novem mestu. Dopoldne je sprejem gostov pri vlakih, ob pol 9 v kapiteljski cerkvi pridiga, blagoslovitev praporov in sv. maša, ob pol 10 sprovod skozi mesto na Grm, takoj nato skušnja za telovadbo in nato odmor. Ob pol 2 litanije pri Božjem grobu, ob pol 8 pa javna telovadba na Grmu. Po telovadbi prosta zabava, srečolov itd. Odseki in kroški ob progi Ljubljana—Karlovec, pripravljajte se in pridite!

DRAMLJE.

Dne 16. julija nam je neizprosna smrt zopet pobrala vrliga moža Miho Vengust, p. d. Topolski, kateri je po kratki, hudi bolezni v 65. letu vdano v Gospodu zaspal. Blagopokojni je bil vedno zvest pristaš naše SLS. Da je bil zelo priljubljen, je bil priča pogreb, katerega se je udeležila množestvilna množica, vsaj je bil tudi mnogim dobrotnik.

KOLOVRAT.

Cerkveni shod na Strmi njeni bo, kot običajno, prvo nedeljo v avgustu, to je 5. avgusta. Cerkveno opravilo ob 6 zjutraj in ob 10 dopoldne. Prilika za sv. spoved bo v soboto zvečer in v nedeljo zjutraj.

STARA VAS PRI ŠKOCJANU.

V ponedeljek 17. julija je uničil požar posestnikoma Francu Tomažinu in Martinu Lindiču iz Stare vasi vse pridelke in krmo. Kdor more, naj se ju spomni s kako podporo, ker sta res reveža. Denarne prispevke za pogorelega sprejema tudi županstvo v Škocjanu pri Mokronogu.

OSILNICA.

Za občinske volitve v nedeljo 29. julija pomnimo: 1. Zmaga je naša na celi črti, najsi nasprotniki še tako korajžo delajo. Zato pogum! — 2. Vaj na voličke do zadnjega! Naj nihče ne ostane doma! — 3. Imamo pet skrinjic, v resnici pa samo dve stranki: našo SLS in liberalce. Če imajo liberalci tri skrinjice, jim bo to še škodovalo. Naj se le cepijo! Mi se ne bomo, smo enotni in složni! Ker si sami niso upali izpeljati, so upregli Stimca, češ; kot star, trden pristaš SLS bo nabral naših pristašev. Ali mi smo izpregledali in vemo, da se je Stimca iz osebnih nagibov vdinjal liberalcem. Zato se mu je lista že skoro na pol izpraznila, še bolj se mu bo pa skrinjica. Nihče od nas naj ne gre za njim! Naj si Kovač, Urh in on porazdelijo le glasove trmastih liberalcev. Saj bi bil Stimca lahko pri nas odbornik, pa ni hotel. Kaki gospodarji so liberalci, posebno Kovač, izvemo drugje. Kaj so pa prigosodarili v treh letih? Ali morda deset dinarjev za sveče, ki jih niso marali kupiti za šola, ko smo na predvečer birme priredili škofu za tridesetletnico razsveteljavo? Vsa Osilnica je bila razsvetljena, šola pa v temi s svojim sosedom! S tem so se izkazali, kaj so. Drugače pa nimajo prav ničesar pokazati. Pač pa so prav veliko zagospodarili, kakor slišimo. — Najbolj se otepljuje, da niso liberalci. Zakaj pa sedaj tako pridno blatijo dr. Korošca, češ, da je on kriv umora v Belgradu? In pri vsaki priliki proti SLS. — Pa da tukaj ne gre nič za stranko! Zakaj pa same liberalce naprej tišite? Preseptiti znajo kakega našega pristaša za podpis, ali zaupajo mu ne in postavijo naprej same »izbrane«, celo naročnike »Domovine«. Če oni ne zaupajo vam, jim tudi vi ne zaupajte! Pripomniti je še, da so vse njihove liste prav zaniš s Kovačovo vred. Konec naj bo vsega kolebanja: Vsi složni za SLS! — Mnogi ste ta mesec dobili »Domoljubac in se vam je gotovo priljubil. Pa ga naro-

Zopet posveti luč. K njemu se vrača. Zdaj slutl, da je Janez.

»Janez!« zakliče v gmajno.

Nič odgovora. Matevž požuri korak, luč se mu bliža. Vnovič zakliče:

»Janez!«

»Čuj, zdaj odgovarja zamolkli klic starega hlapca:

»Tiho!«

Matevž postane. — Luč se mu približa in gre naravnost k njemu. Snideta se z Janezom.

»Si dobil Cilko?« vpraša hlastno Matevž.

»Nisem. In ti?«

»Nobene sledi. Semtertja gredo stopinje, a nikjer ni konca, vse se vračajo na rob nazaj!«

»Meni se enako godi. Če le ni šla že domov?«

»Vse je mogoče! — Ti, Janez, zakaj si mi klicaš, naj bom tiho?«

»Orožniki so šli mimo. Morda so te čuli. Opazili so luči ob plazu, in zato hite najbrže tja doli. Od tule se ne vidijo ljudje, ali tam-le doli se prav lepo razločijo luči in postave v njih. Orožnika sta jih morala opaziti.«

»Kaj hočeva, Janez? Kje naj še iščeva?«

»Sam Bog večni vedi!«

»Glej, Janez, kaj pa tale sled?« pokaže Matevž nakrat v sneg, kjer se poznajo stopinje, ki vodijo kar naravnost povprek po gmajni proti kolovozu na Rudnik.

»Tu pa še nisem hodil. Nisem opazil.«

»Stopiva skupaj po sledi. Morda se nama le poredi. Lahko je, da je Cilka hotela na kolovoz v upanju, da dobi koga, ki bi ji pomagal domov; ker sama je bila gotovo preveč utrujena.«

»Da le ne bi bila kte obležala in zaspala! Tako je bojim!»

»Tudi jaz! Kar naprej, Janez, in sveti! Ali bolje, daj meni leščerbo, bom urneje našel naprej!«

Janez da Matevžu svetiljko in brž hitita po sledi. Ne hodita dolgo, ko pripeljejo stopinje do skale, ki leži prislonejena ob brino in visi naprej tako, da je kopno pod njo. Na temni kopnini je razločiti nekaj še temnejšega. Matevž plane z lučjo tja, obstoji in iz ust se mu iztrga zamolklo, hrepeneče:

»Cilka!«

Že je tudi Janez ob njem. Matevž posveti z lučjo dekletu v obraz. Miren smehljaj leži na Cilkinem licu in sladko, spokojno spi deklet. Morda ravno sanja o Matevžu. Čez sebe ima pogrnen hlapčičev suknič.

»Cilka!« zakliče vnovič Matevž, ki poklekne ob dekletu in dvigne blede glavico na svoje dlani.

»Cilka!« kliče glasneje in stresa dekleta za rame. Cilka mirno spi dalje.

»Morda je zmrznala!« je iztrga Janezu.

»Ah, kaj še, saj diha!« ugovarja Matevž, ki se pa vendar skloni nižje k dekletu in prisluškuje v njeno sapo.

»Spi. Samo spi tako trdno, ubožica!« šepeta Matevž in solze mu silijo v oči. »Ni čuda, ko pa jo je utrudila vsa ta dolga pot in strah in trepet, nemirno iskanje in beganje po globokem snegu in temni gmajni!«

»Cilka!« jo vnovič kliče fant močnejše. Dekle se nemirno obrne, dvigne nalahno roko, a jo takoj zopet spusti nazaj in spi dalje.

»Ne bova je zbudila, meni Janez. Preveč globoko je zaspala. Najbolje bo, če jo neseva doli do ljudi, ki imajo morda nosilnico.«

»Na, Janez, luč, pa sveti pred menoj! Kar dobi jo zanesem.«

Novo razstreljivo za ledenike. V Ameriki so začeli uničevati plavajoče ledene gore s termitom, ki je zmes aluminija in železnega oksida. Razmeroma majhna količina se vtakne v led, nato se pričena razvijati vedno večja toplota, ki doseže v nekaj sekundah že 3000 stopinj. Led se s reje neznansko hitro stopi in sicer popolnoma neslišno. Dosedanji način, razstreliti ledovje z dinamitom, je zanteval zapleten aparat in je bil v obljudeh krajih radi dalekosežne razstrelivne sile dinamita skrajno nevarno.

Prva pomoč pri opeklinah. 1. Opekline je treba takoj namazati z glicerinom in potem počasi in previdno obrisati. Bolečine skoraj ponehajo. — 2. Dobro je tudi opekline posuti s pšenično ali riževo moko, to lajša bolečine in preprečuje napravljanje melurjev. Dobri so tudi obkladki z apnenovo ali lanenim oljem. — 3. Zupnik Kneipp priporoča na opekline pokladati sveže kislo zelje.

Ribe pod nadzorstvom. Württemberški atokovnjaki za ribištvo bi radi prišli na sled vsem ribjim pokon — saj pravijo, da potujejo sladkovodne ribe tudi 30 kilometrov daleč; dalje bi radi dogнали.

Hitel! Od 1. avgusta do konca leta stane 16 Din; to je malenkosten znesek, a potreben je »Domoljub«, da ostanemo dobri.

VRHNICA.

Na Vrhniki se je vršil preteklo nedeljo sestanek zaupnikov SLS iz Vrhnike in Horjula. Sestanek, kateri je bil dobro obiskan, je vodil oblastni poslanec Brenčič. O političnih dogodkih zadnjih dni je poročal oblastni odbornik dr. Brecej. Sprejeli smo ostro resolucijo proti podlemu pisanju žerjavovskega časopisja in obljubili, da se bomo poslej držali gesla »Svoji k svojim!« — Suša nam je uničila vso otavo. Če ne bo kmalu dovolj dežja, pa še ostale poljske pridelke. Ljudstvo se boji nevihte in toče, pa žanje še nedozorelo pšenico. Zopet bodo kašše v prodajalnah. — Konzervno tovarno bodo menda spremenili v kup razvalin; so že skoro vse demontirali. Le polnojarmenik še gre, kamor so postavili majhno lokomotivo. — Silen prah na državni cesti uničuje vse ob njej ležeče vrtove. Avtomobili pridno delujejo. — Neki odbornik Gospodarskega odbora na Vrhniki pase svojo živino po hojevih in smrekovih gozdih, v katerih se nahajajo tudi mladi nasadi. Kaj pravi k temu gozdni nadzornik?

CERKLJE PRI KRANJU.

Dne 15. avgusta odkrije Prostovoljno gasilno društvo Cerklje pri Kranju tukajšnjemu domačinu g. Francetu Barletu, ustanovitelju in prvemu starosti Jug. gasilske zveze, na njegov rojstni hiši spominsko ploščo. Vabijo se vsa tovariška društva in vsi drugi, da pridejo na ta dan v prijazne Cerklje, da se poklonimo spominu moža, ki je toliko delal in žrtvoval za vseobči blagor. Posebno dobrodošle so narodne noše. Spored prireditve objavimo pravočasno.

POLICE PRI NAKLEM.

(Zahvala.)

Ker nam ni mogoče vsakemu posebej se zahvaliti za sočutje ob prebriski izgubi našega nepozabnega, nadvse ljubljenega sina, brata in nečaka Tonija, storimo to tem potom. Posebno zahvalo izrekamo pred. gg. duhovnikom: župniku Jos. Seigerschmidu, kaplanu Fr. Vavpotiču in prefektu Aloj-

ziju Strupiju. Lepa hvala tudi za genljive govore zastopniku kranjskega orlovskega okrožja g. Plutu in šolskemu upravitelju g. Jos. Jeršetu. Enako se zahvaljujemo orlovskim odsekom iz Naklega, Kranja, Predoselj in Šmartina, gasilnemu društvu, prosvetnemu in sadjarskemu društvu in sploh vsem, ki so ga spomili na zadnji poti. Najlepša hvala tudi vsem za poklonitev krasnih vencev in šopkov. Bog plačaj! Zalujoča rodbina Golobova. — Op. uredn.: Priobčujemo dopis še enkrat, ker se nam je zadnjič pripetila neljuba pomota; k dopisu so se namreč vrnile tri vrstice, ki spadajo k Ljubljanskim sprehodom.

KOSTANJEVICA-OŠTRC.

Že dolgo časa ne da zgradba te ceste miru kostanjevskim »naprednjakarjem«, posebno tistim, ki so se tako zelo izkazali z razprodajo Krakovega gozda. Iz vsega se vidi, kako hudo samostojneže in naprednjakarje boli, da se bo ta, za Kostanjevico in celo Krško dolino tako potrebna cesta kmalu začela graditi. Zato si mislijo, da morajo izrabiti še zadnje trenutke, da bi s svojimi neslanimi notkami begali dobre in poštene ljudi. Nočejo vedeti, da je oblastni odbor ljubljanski pretekli teden že izvršil odkup sveta za to cesto. Toda dočim so Oštrčani bili pripravljeni odstopiti svet za cesto večinoma brezplačno, so stavili Kostanjevčani, nahujskani od par kričavev, zelo pretrane zahteve, kljub temu, da bo cesta Kostanjevici največ koristila. Gospodje naprednjaki tudi nočejo vedeti, da je licitacija za to cesto že razpisana in sicer na dan 10. avgusta 1928. »Kmetijski list« naj pa le še privede svojim lahkovernim naprednjakarjem, da se z gradbo ceste dne 31. julija še ni pričelo. Naj bo prepričan, da njegovo hujskanje ne bo zmanjšalo naše hvalečnosti poslancu Sušniku, ki je po dolgem naporu zasigural, da bo ta cesta še letos dograjena.

ŠKOFJA LOKA.

V dneh 28. in 29. julija romamo h Gospe Sveti na Koroško, ker nam na sv. Višarje v Italijo ni dovoljeno. Vse določbe in potnina ostanejo iste, le smer romanja se je izpremenila. Za prenočišča in vstop v celovški muzej je vse preskrbljeno. Iz Loke se odpeljemo v soboto ob 8.15 in dospemo v Celov-

vec ob 12, kjer ostanemo šest ur. Ob 6 zvečer se odpeljemo h Gospe Sveti, odkoder se v nedeljo ob 9.45 zopet vrnemo v Celovec. Iz Celovca pa se odpeljemo domov ob 3 popoldne in pridemo v Loko ob 6.30 zvečer. Upamo, da bodo vsi pripravljeni z romanjem zadovoljni. — Naše Krekovo orlovsko okrožje priredi 5. avgusta letošnjo okrožno prireditev v Zireh. Prireditve bo dvodnevna; ves čas sodeluje gasilska godba iz Škofje Loke. Spored bo v soboto in nedeljo zelo pester. Vsi krožki in odseki našega okoliša se vestno pripravljajo za nastop. Vse naše prijatelje vabimo, da pohite dne 5. avgusta v Ziri, da proslave skupaj z našo mladino prelepi praznik našega okrožja.

ŠKOFJA LOKA.

Dne 19. avgusta bo priredil orlovski odsek v Škofji Loki večjo prireditev. Ta dan bo med drugim tudi blagoslovitev našega novega orlovskega prapora. Načrt za ta prapor je napravil svetovnoznani umetnik g. prof. Plečnik. Ne zamudite prilike in pridite 19. avgusta pogledat v Škofjo Loko, kako napredujemo. Bog živi!

BOROVNICA.

Lep dan se nam obeta na praznik Marijinega Vnebovzeta 15. avgusta. V proslavo 20 letnega obstoja tukajšnje orlovske družine se vrši ta dan celodnevna javna prireditev vrhniškega orlovskega okrožja. Natančnejši spored objavimo pozneje. Braški odseki, na veselo svidenje! Bog živi!

VRHNICA.

Ker se občni zbor Gospodarskega društva dne 1. julija vsled zaprek ni vršil, zaradi tega se sklicuje občni zbor na dan 5. avgusta ob pol 8 v Rokodelskem domu. Komur je pri srcu združništvo, naj gotovo pride, da izrazi svoje misli in želje.

JURKLOŠTER.

Trije zvesti služabniki so obhajali v Jurkloštru 1. julija skromno slavnost. 1. Pismonoša Martin Kozmus prenaša že 30 let pešpošto iz Laškega v Jurklošter čez Sv. Lenart. Pot je dolga 14 km, ki jo prehodi vsaki dan razen nedelj in praznikov. Pa ima še od doma do pošte dobre pot

86.

zako ribe doraščajo in se debele, kako vplivajo nanje razne vodne naprave in pa umazane vode iz raznih obratov itd. V ta namen so ujeli te dni v Rossawagu v Nemčiji 100 mren vseh velikosti in jih natančno popisali: koliko je vsaka dolga, težka, katerega spola, koliko stara (kar se da dognati na luskinah); slednjič so vsaki ribi s srebrno žico pritrčili na hrbtno plavut ploščico iz aluminija, ki nosi zaporedno številko in črko W. Nato so ribe zopet spustili v reko. Sedaj bo samo še treba, da vsak ribič, ki bi ujel katero teh rib (vpoštev prihajata reki Enz in Neckar), naznani to na pristojnem mestu, kjer bodo potem s pomočjo ribjega seznama dognali vse, kar žele strokovnjaki vedeti.

Paradižniki brez semena. Ameriški vzgojevalec D. G. Klasten v Newtonu (Kansas) je po petletnih poizkusih vzgojil paradižnik, ki je brez semena. Rastlina raste zelo visoko, je košata in donaja orjaške sedeže. Nekateri paradižniki tehtajo skoraj 2 in pol kile ter jim podvezujejo košare, da jim dajajo oporo.

»Na, Janez, luč, pa sveti pred menoj! Kar doli jo zanesem.«

Janez gre pred Matevžem in sveti. Cilka mirno spi na fantovih rokah. Matevž ne vidi prav nič poti pred seboj. Samo v blede obraz na svojih rokah strmi in se ne more nagledati spokojnih potez, ki ležijo v spečem obrazu.

V tem strmenju se Matevž spotakne ob korenino, ki leži zakrita v snegu, se opoteče, omahne in se precej močno zaleti ob deblo visoke smreke. Zaboli ga udarec na komolec, ali vendar najprej pogleda, če ni morda z dekletom zadel ob deblo. Zdajca zapazi, da se v dekletovem obrazu zasvetijo oči. Za hip samo, ali dovolj, da Matevž vidi, da se je dekle prebudilo iz sna.

»O Bog, Tonček!« se utrga dekletu.

»Ne boj se, Cilka, pri meni si!« se oglasi tiho Matevž.

Dekle pomolči in se zastrmi v fanta. Pa se nenedoma požene kvišku, da zdrkne Matevžu iz roke in jo fant komaj ujame, da mu ne pade na tla.

»Cilka, ne boj se, pri meni si!«

Znova dekle pogleda Matevža. Zdaj ga šele spozna.

»Matevž,« se utrga iz nje. In na kolena zdrkne Cilka, ker nima moči v nogah, da bi jo držale.

Janez se je ustavil že pri prvih Cilkinih besedah in ji posveti v obraz. Luč je pravzaprav vzdramila in mu vrnila zavest, ko jo je tiščal težki spanec v meglji.

Zdaj opazi Cilka tudi Janeza.

»Janez, Matevž, kje je Tonček?«

»Rešen je. Dol k Jesenic! ga je nesel Matija,« odgovarja Matevž.

»Matija? Kako ga je Matija dobil? In ti, Matevž, kako sta me dobila z Janezom?«

»P... sledi sva iskala, dokler te nisva našla.«

ure. V 30 letih bi bil prehodil pot od zemlje do lune, ki je oddaljena od zemlje 384.000 km. Zanimivo je to, da v vseh 30 letih na zelo samotnem potu ni bil nikdar napaden, četudi je prenašal že veliko denarja, in da ves ta čas ni zmanjkalo nobeno važno pismo. Zvest in pošten pismonoša je bil. Naj še nadaljuje svojo službo, dokler bo mogoče. — 2. Graščinski kočijaž in hišnik Jurek Ulaga pa že 40 let služi štirim graščakom, ki so mu vsi dali aprilne posebne službene zvestobe. Ob enem obhaja letos 70 letnico rojstva. Mož je zelo dovtipen in šaliv, pri delu pa marljiv. Bog ga ohrani še do 50 letnice in še dalje! — 3. Tudi farovška penzionirana kuharica Franca Sušnik obhaja 25 letnico, odkar služi pri sedanjem g. župniku. Odlikujejo jo vse dobre lastnosti, zlasti delavnost, zvestoba, pobožnost in potrpežljivost. Hodi ob palici, pa še vedno dela.

TREBELJEVO.

Občinske volitve, ki so se vršile v naši občini v nedeljo 22. julija, so izpadle takole: SLS (Cerna, Kombar) 72 glasov in 4 odbornike, SLS (župan Gale) 271 glasov in 13 odbornikov. Nič ni pomagalo nasprotnikom g. Galeta, ki so pod okriljem SLS hoteli poraziti ga, nič niso izdali sramotilni proglaš, hujskajoči plakati in brezimna pisma, s katerimi so oni, ki se skrivajo pod ime SLS, hoteli črniti ga, sijajno je prodrli. Da ne bo kdo sodil, da je proti Galetu nastopila liberalna stranka, izjavljamo, da to ni bilo, le troje liberalčkov je zmešalo naše pristaše z lažmi, da so hipno proti njemu, postavivši dve listi, agitirali. G. župan Gale je dobil zaščeno, naši pristaši pa naj v bodoče nastopajo vedno vsi skupaj!

KRSKO.

V nedeljo 29. julija ob 3 popoldne vprizori Kat. prosvetno društvo v društveni dvorani cerkvene hiše vrlo zanimivo in lepo igro: »Miklova Zala«. Vsebina igre sama, pa tudi vestna priprava igralcev vabi vse k najobilnejši udeležbi.

KAMNIK.

V nedeljo proti večeru okrog šestih so se pričeli zbirati težki in temni oblaki nad kamniško okolico od dveh strani: od kamniških planin sem in iz Gorenjske. Kmalu po 6 se je vllil najprej dež, grmelo in bliskalo je, da je slepilo vid in smo zdaj zdaj pričakovali požarnega alarma, češ da je treščilo kam. Ne dolgo potem se je prvokrat usula toča, najprej drobna, pa je malo prenehala; nato pa je par minut kasneje tretjič prišla in uničila še ono, kar ni že prvi in drugi pot bilo uničenega. V občinah Zalog, Nasoviče, Lahoviče in Suhadole, pa tudi v Kaplji vasi, je toča pobila večji del vsega pridelka, kar ga je bilo zunaj. Koruzo je stolklo in oklestilo tako, da niti za košnje ne bo, v Nasovičah in Lahovičah je zbila v tla travo, da ne bo nobene košnje več. Škoda je velikanska in se v prvem hipu niti prav oceniti ne da. Fižola ne bo v teh občinah popolnoma nič, oves je uničen, enako praso, celo nekaj že požete pšenice po kozolcih je oklestene. Sadej je vse na tleh. Pomoč tem krajem je nujna! Za škodo so se že zainteresirali poslanci, med njimi posl. Stercin in Novak, ki sta si na licu mesta že včeraj ogledala škodo in zaprosila na merodajnih mestih za pomoč. Tem potom se obračamo na vse javne oblasti, naj prizadetim krajem priskočijo za pomoč takoj in v izdatni meri, da ne bo gorje preveliko!

n Mlekarska zadruga, r. z. z. o. z. v. Vodica, ima svoj redni letni občni zbor dne 12. avgusta ob pol 4 popoldne v Kat. domu s sledečim dnevnim redom: 1. Citanje zapisnika zadnjega obnega zbornice. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobritev računskega zaključka za leto 1927. 4. Citanje revizijskega poročila. 5. Volitev: a) načelstva, b) nadzorstva. 6. Odobritev kredita 7. Službenosti. — Načelnik.

Veličastni ljudski tabor v Žalcu.

V nedeljo, dne 15. julija, je bil v Žalcu veličasten ljudski shod, kakorsnih v Sloveniji ni bilo več od dobe jugoslovanske majniške deklaracije. Tabora se je udeležilo okrog 10.000 ljudi. Na taborišču je bilo cerkveno opravilo pod milim nebom. Pridigo je imel teharski kaplan Vesenjok, svetoma pa je opravil odposlanec presvitlega gosp. škofa g. stolni proš dr. Matek. Zborovanje je otvoril narodni poslanec g. dr. Hodžar, vodil ga pa je g. Mihelčič, župan občine okolica Celje.

Glavni govornik je bil g. dr. Korošec, kojemu so navzoče množice prirejale navdušene pozdrave, ki so se med govorom ponavljali z oduševljenim odobravanjem. Drugi glavni govornik je bil predsednik mariborske oblastne skupščine g. dr. Leskovar. Vmes pa so govorili navdušujoče pozdravne besede prekmurski voditelj poslanec Klekl, ki je prišel na čelu deputacije prekmurskih Slovencev, ljubljanski oblastni predsednik dr. Natlačen, ki je med drugim navedel besede, s katerimi je pred 10 leti v deklaracijski dobi dr. Kramer pozdravil tako-le dr. Korošca: »Vi ste res mož tiste velike ljubezni, ki izpolnjuje dr. Krekovo oporoko, in ste mož tistega velikega poguma, ki ga je treba našim voditeljem.« »Ako primerjamo te besede,« tako je poudaril dr. Natlačen, »z blatenjem v besedi in sliki, ki ga imamo priliko ponovno gledati v tistem časopisju, ki mu načeluje isti dr. Kramer, moramo z obžalovanjem ugotoviti, da so šli ti ljudje drugo pot.« Nadalje so govorili narodni poslanec dr. Hohnjec kot predsednik Prosvetne zveze v Mariboru, akademik Miroslav Tozon za akademsko društvo »Zarja«, narodni poslanec Sušnik kot podpredsednik Jugoslov. kluba v Beogradu, dr. Voršič za Orlovsko zvezo, gđc. učiteljica Jurjevčič v imenu Slov. orliške zveze in kot odposlanec presv. g. škofa dr. Karolina gosp. stolni proš dr. Matek.

Po končanih govorih je predsednik Mihelčič ob navdušenem odobravanju predlagal, da se odpošlje Nj. Vel. kralju udanostna brzojavka. Istotako sta se poslali pozdravni brzojavki mariborskemu in ljubljanskemu škofu. V obsežni vrsti resolucij, ki so bile sprejete z enodušnim odobravanjem, je bila tudi resolucija, ki se obrača proti surovemu pisanju »Jutra«, »Domovine« in »Kmetskega lista« in drugih nekrščanskih časnikov. V tej resoluciji so vsi udeleženci ljudskega tabora izjavili z vso odločnostjo:

»Če smo bili doslej napram takim pojavom neodločni, bomo poslej vojaki, ki se zavedajo svetosti svojega poklica, Zgrajamo se nad možnostjo, da je »Jutro« prereslo karikaturu, v kateri na podli način blati dr. Korošca. Isti list pa v družbi z »Domovino« in »Kmetskim listom« tudi sicer stalno sramoti osebo našega g. dr. Korošca. Smatramo, da je mera našega potrpljenja polna. Radi tega izrekamo sledečo našo zaobljubo:

Slovesno in z moško besedo obljublamo vpricho voditeljev katoliškega sloven-

skega naroda, da bomo vedno in povsod čuvali ugled slovenskega javnega življenja, da se bomo borili z vsemi silami za čistost slovenskih političnih razmer in da bomo svojo borbo usmerili radi tega v cilj, da uničimo protiversko časopisje. V tej borbi, ki jo istovetimo z borbo proti sovražniku slovenskega naroda in naše države, bomo verno sledili navodilom svojih voditeljev. V ta boj gremo z geslom: Bog z nami!

Vtis te zaobljube je bil nepopisno svečan in mogočen. Tisočglave množice so jo odkritih glav in z dvignjeno desnico glasno izgovarjale. Godba je zaigrala državno himno, nakar se je s petjem pesmi »Povsod Boga« veličastni tabor zaključil.

Viri pravega veselja.

Dobrohotnost in dobrodelnost.

Ze Gregorčič je povedal in po šolskih knjigah mrgoli njegov nauk:

»Za vse je svet dovolj bogat in srečni vsi bi bili, če kruh delil bi z bratom brat s prav srčnimi čutili.«

Pa je že tako, da se po vsem svetu košato šopiri grda nevoščljivost. Samopašnost, samogoltnost, sebičnost so drugi njeni ne baš častni naslovi.

To grdo spako srečuješ med kurami na dvorišču, med psi na cesti, pri kravah v hlevu in sam čudež božji bi bil, če bi ne bila našla pota tudi med ljudi. Tako pa vidiš že dete v materinem naročju, kako se pači in kremži, če opazi, da ima njegov bratec večji kos kruha kakor on; bratje in sestre se med seboj postrani gledajo, če so starši z enim bolj prijazni kakor z drugimi in še odrastli, pametni ljudje pretakajo dostikrat očitno in na skrivnem grde solze črne nevoščljivosti. To ti je res pravi Bog pomagaj s tem nesrečnim zeliščem hudobnega duha, zasejanim na tistem drevesu tam na sredi raja!

Zaradi nevoščljivosti ljudje niso srečni, niso zadovoljni in zato tudi ne morejo biti veseli. Zato sem prepričan, da bi odprl velik vir odkritega veselja in srčne radosti, ko bi mogel s temile vrsticami vsa v eni slovenski vasi popolnoma zatreti tisto grdo seme te peklenske umazanosti.

Saj bi je vam ne grajal nevoščljivosti, ko bi bil le enkrat videl, da so ljudje radi nevoščljivosti obogateli, da so postali srečni, da jih je objelo blagostanje, da je pri njih doma angel miru. Toda...

Kako vse drugače je pa tam, kjer vlada po človeških srcih nebeška hčerka, dobrohotnost! Kaj je dobrohotnost, pove že sama beseda. Če tudi nimam nič, kar bi mogel ljudem dati in podeliti, že sama ta zavest, da jim dobro želim, da bi jim tudi dobro storil, samo če bi mogel, je tako tolažilna, tako blažilna, da čutim sam pri sebi srečo, zadovoljnost, veselje, kakršnega mi svet dati ne more in ne zna.

Če me je pa nebo obdarilo s takim blagostanjem, da iz dobrohotnosti lahko naredim še en korak naprej v kraljestvo dobrodelnosti in če bom tudi res znal dobrote prav deliti, o, potem bo pa moje veselje še trikrat večje.

Če bom znal dobrote prav deliti, pravim.

Tudi vsake »dobrodelnosti« namreč ne morem biti prav in odkrito vesel.

Če srečam na cesti postopača, ki po svojem zatrdilu dela išče pa ga ne najde, če se prikaže na mojem pragu zabuhel obraz dobrovoljnega pijančka in če tema dvema nekaj odrinem zato, da se jih odkrižam, potem — verjemite mi — ne morem biti nikdar prav vesel. Zakaj tega daru se drži kos sebičnosti. »Dam mu, da se ga odkrižam.« In vi pravite sami: »Če mu ne dam, potem pa kolne.« In spet: »Če mu ne dam, mi lahko požge.« Vidite jo, sebičnost v dobrodelnosti!

Veliko več plemenitih radosti boš okusil, ko boš delil dobrote takim revežem, ki so res potrebni. Kjer imate Vincencijeve ali Elizabetine družbe, boš najbolje storil, če boš svoje darove naklonil tem družbam. Kadar slišiš oznanilo v cerkvi, kjer te prosijo za pomoč pogorelem ali za take, ki jim je potres uničil domove ali za kakoršnekoli ponesrečence, takrat prinesi svoj dar in v srcu ti bo zapela struna radosti in bo pela in pela, ti pa se je ne boš naveličal.

Prijatelj! Od tega kar imaš, daj za domačo farno cerkev, pomagaj na noge našim prosvetnim društvom, ki mnogokje kljub najboljši volji komaj životarijo, podpiraj, če tudi na skrivaj, resnične siromake domače župnije ali občine: to bo dobrodelnost, ki ti bo odprla vire časnega in večnega veselja.

In pokažem ti na misijonsko polje svete Cerkve. Podpiraj misijone, pristopi kot ud k Apostolstvu sv. Cirila in Metodja, k družbi za širjenje sv. vere pod okriljem Klaverjeve družbe, zatiraj suženjski jok črne Afrike in odpiraj poganom nebesa, pa boš spet našel zaklad radosti in veselja, da ga ni para nikjer na svetu ne in čigar korenine sežejo daleč čez pragove večnosti.

No in če še ne veš kaj bi storil, da bi si mero dobrih del še bolj napolnil, potem te opozorim na zadnje strani našega katekizma, tam najdeš napisano celo vrsto dobrih del, ki te kar čakajo, kar vabijo: »Pridi in stori!« Poleg najiminennejših dobrih del te pozdravljajo tam telesna dela usmiljenja, pridružujejo se jim duhovna dela usmiljenja in sam moraš priznati ob tem pogledu, da je polje dobrodelnosti široko in dolgo in da ne boš njenega blagoslova deležen samo ti, ampak ves svet vseh časov.

»Dan sem izgubil, prijatelji,« pravijo, da je tožil rimski cesar Tit, če kdaj cel dan ni mogel storiti nobenega dobrega dela. In je bil pogan. Kaj boš pa storil ti?

Rad se veseliš, glej, da mnogo dobrega storiš.

Pisarniški predstojnik ni imel žepnega noža pri sebi in ker bi bil rad obrezal svinčnik, je obhodil vse podrejene uradnike, a vsak je nož doma pozabil. Poslal je končno po Tomaža, pisarniškega slugo, in ta je nož imel. »Kako je to, da ste vi edina oseba v uradu, ki ima vedno nož pri sebi, kadar ga jaz potrebujem?« — »E, to bo najbrže zato, ker imam samo ene hlače,« je odvrnil Tomaž smeje.

Naši mizarji naj zaslužijo.

Kakor poroča dunajski Holzmarkt, je izvozila Avstrija lani pohištva za 7.060.000 šilingov napram 5.390.000 šilingom l. 1926. Največ avstrijskega pohištva so izvozili v Jugoslavijo in sicer 3.101 tona v vrednosti 1 milijona 824.000 šilingov, t. j. 14 milijonov 600.000 dinarjev. Češkoslovaška je uvozila pohištva iz Avstrije za 813.000 šilingov, Romunija za 780.000 šilingov (1 šiling je 8 Din).

Ta ugotovitev mora pač vsakega presenetiti. Kdor je videl letošnji ljubljanski velesoj, ta skoro ne more misliti, da je to mogoče. Ravno naše mizarstvo je dokazalo, da more v vsakem oziru tekmovali s tujimi izdelki. Zato se moramo pa tembolj čuditi, da avstrijska pohištvena industrija preplavlja naš trg. Vzrok temu je predvsem pač ta, da je v večjih jugoslovanskih mestih mnogo trgovcev s pohištvom, ki ne izdelujejo sami pohištva, marveč ga kupujejo in to predvsem v Avstriji. Seveda ga označujejo kot domači izdelek. So pa tudi ljudje, ki jim tuje blago bolj ugaja, ker je tuje, čeprav se niti po tvarini, niti po izdelavi ne more primerjati z našimi izdelki.

Temu zlu bi se dalo odpomoči le na ta način, da se naši mizarji združijo ter ustanove v večjih jugoslovanskih mestih skupne prodajalnice. Na ta način bi se rezija porazdelila in bi jo vsak posameznik mnogo lažje prenašal. Bilo bi pa seveda treba organizirati tudi način izdelovanja, da bi po nepotrebnem drug drugemu ne konkurirali. Seveda bi morala to podvzetje podpreti tudi država, vsaj bi se s tem zboljšala naša trgovinska bilanca, obenem pa zvečala tudi davčna moč. Prezreti pa tudi ne smemo, da bi bilo na ta način zaposlenih mnogo več delavcev, kar bi zmanjšalo brezposelnost. In ker gre tukaj predvsem za naše slovenske mizarje, bi morala tudi oblast vsaj začetkoma dejansko pomagati. Le na ta način bi naše slovensko mizarstvo doseglo v domovini oni položaj, ki ga tudi zasluži.

Kristusu - Kralju!

Prva slovenska cerkev Kristusu-Kralju v Hrastniku.

Ali ste že bili v Hrastniku? Ozka dolina, usekana med griče polne premoga. Ob vodi in cesti na tesnem prostoru tovarne, steklarna in kemična, na koncu doline pa v kotlu zgetene hiše delavske in naprave premogovnika. Okrog 5000 ljudi živi v tej tesnobi, sedemrazredna deška in sedemrazredna dekliška šola z dvema vzporednicama (16 učiteljskih moči) sprejema številno armado delavekega naraščaja. Toda kje je hiša božja? Ne ugleda Vam je oko, kajti Bog nima svoje hiše v tem zapuščenem kraju, polnem dela in truda. Stroji brne, krampi globoko pod zemljo votlo done, ni pa hrama miru in molitve, v katerem bi večna lučka naznanjala, da Bog živi med svojim bednim ljudstvom kot brat med brati. V Hrastniku ni cerkve! V Trbovlje, — od šole 6 km daleč čez hrib, od postaje Hrastnika do šole je pa tudi uro hoda — naj hodijo ali pa na Dol kot gostje v tujo župnijo. Trboveljska župnijska leta 1660. zidana, sama 82 m dolga, 7 m široka

cerkev je za 17.200 župljanov ne samo primajhna, ampak za hrastniške župljane preveč oddaljena. Zadostovala je pred 300 leti, ko še ni bilo priseljenega toliko delavstva, ki si pri svojih skromnih plačah ne more pozidati cerkve.

Hrastniški delavec nima tolažilne zavesti, da je Jezus Kristus njegov sosed, da ima svojo hišo ob njegovem domu. Hrastniški otroci ne rastejo v senci tabernaklja, tako daleč imajo v cerkev in tako redko jo vidijo. Ali ni krščanskemu človeku tako življenje mučno? Kako lahko vera ugaša, krščansko življenje usiha, ko viru milosti ni v bližini! Ko je Kristus Kralj daleč, zavladajo krute vladarke, strasti in skrbi.

Dajmo Hrastniku cerkev!

Ustanovilo se je posebno društvo za stavbo cerkve Kristusa-Kralja v Hrastniku, ki bo zbiralo darove v ta namen. Razposlalo bo prošnje in nabiralne pole. Nihče naj teh prošenj ne zavrne. Ves slovenski narod mora pomagati, da dobi delavska kolonija v Hrastniku lastno cerkev in stalno božjo službo. Saj se sinovi našega naroda iz raznih pokrajin in ki so prišli tja iskat telesnega kruha, a mrajo tudi strašno stradati duševnega kruha.

Prva cerkev Kristusa-Kralja na slovenskem ozemlju naj bi to bila. Slovensko ljudstvo se je posvetilo Kristusu-Kralju, desetisoče družin si je izbralo Srce Jezusovo za Gospodarja in Kralja svojega. Postavimo mu še viden spomenik s tem, da na najpotrebnejšem kraju postavimo cerkev, njemu posvečeno. Če si hočete sprostiti posebne milosti, dajte dar za hrastniško cerkev; če se hočete posebno zahvaliti za prejete dobrote, dajte miloščino za cerkev Kristusu-Kralju. Iz samih prošenj in zahval naj bo pozidana.

Ljubezen in zvestoba do Kristusa-Kralja skrb za zveličanje duš in pa ljubezen do bližnjega naj po nagne srca siehernega katoliškega Slovenca — pa bo v kratkem v Hrastniku imel Jezus svojo hišo v tolažbo tisočerm.

Za stalni odbor katoliških shodov:

Univ. prof. dr. Matija Slavič.

Za odsek za versko življenje in нравni prerod:

Univ. prof. dr. Gregor Rožman.

Mali oglasnik

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebščine ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Bukova in hrastova

drva ponudite s navedbo cene družbi »Ilirija«, Ljubljana, Vilharjeva cesta.

Prodaj

pripraven nov gasilski voz s 14 sedeži. - Ravnotam lepega psa, volčje pasme, dober varuh, 2 leti star. Ugodni pogoji. - Josip Dornig, posestnik, Tržiš 197.

Vajenca z dravega,

močnega, poštenih staršev, sprejemem za mesarsko in prekajevalsko obrt. - Franc Zalar, mesar in prekajevalec, Ljubljana, za Bežigradom.

Vajenca sprejemem. Karol Cerar, čevljar, Lukovica

Vaše telo

zahteva nego, da ostane zdravo. Za pravo nego telesa se uspešno rabi že od dedovskih časov pravi Fellerjev milodišeči Elsafluid. Oslabljenemu telesu doprinese moči in svežosti, oživljuje živce, jači mišice in telive ter deluje dobro na vse ostale dele telesa.

Masiranje in drgnjenje z Elsafluidom pospešuje obtok krvi ter vzdržuje tako telo vedno odporno in čvrsto za delo. Umivanje z Elsafluidom jači trudne oči, deluje umirjeno na živce ter ublažuje boli. V zunanji in notranji uporabi je najboljša zaščita proti nahodu, influenci, gripi in drugim nalezljivim boleznim in prehladu. Raztopljen je izvrsten za izpiranje ust, grla in gola. Elsafluid je že 30 let tako priljubljen le zato, ker je vsestransko uporabljiv, zunanje in notranje, kot najzanesljivejši domače sredstvo in kozmetikum. Močnejši je kot francosko žganje.

Zahtevajte v lekarnah in tozadevnih trgovinah tudi v najmanjših krajih izrecno „Fellerjev“ pravi Elsafluid v poskusnih steklenicah po 5,-, dvojne po 9,- ali specialne po 25,- Din. Druga naročila direktno po pošti, potem je ceneje, čim večjo količino naročite naenkrat, ker stane z omotom in poštnino vred.

9 polzusk. ali 6 dvojnih ali 2 specialni stekl. 62 Din
18 „ „ 12 „ „ 102 Din
34 „ „ 24 „ „ 182 Din

Naslov označite jasno: Lekarnar

EUGEN V. FELLER
STUBICA DONJA
ELSATRG 16, HRVATSKA

Do sedaj najcenejša trgovina v državi!
Skladišče: **MEINEL & HEROLD**
Tovarna glasbil, gramofonov in harmonik.
R. LORGER, MARIBOR št. 107-A.
Viole od Din 95,-, ročne harmonike od Din 35,-
tamburice od Din 98,-, gramofoni od Din 245,-
Zahtevajte naš veliki katalog, katerega vam pošljemo brezplačno.

Pozor zastopniki srečk na obroke! Popolnoma novi najboljši pogoji!

Pišite v lastnem interesu pod šifro »Beskonkurenčna zarada 367-1« na Interreklam d. d., Zagreb, Maravska 28.

Edino najboljši šivalni stroji in pletilni švic.

„Dubied“ stroji ter kolesa za rodbino obrt in industrijo so le

Jos. Petelinca
Gritzner, Adler

Najnižje cene! Tudi na obroke!

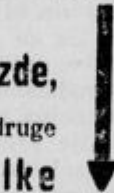
Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika.
Pouk v vazenju brezplačno.
Večletna garancija.

Glasbeniki navadno nosijo dolge lase. Nekoč je neki kapelnik prišel k brivcu, se vsedel na stol ter dejal pomočniku: »Ali niste vi oni, ki ste mi zadnjikrat strigli lase?« — Pomočnik (potem ko si je ogledal velikansko grivo): »Ne, ni mogoče! Jaz sem šele tri leta tukaj zaposlen.«

Kadar kupujete
**štrange, vrvi, uzde,
aftre, špago in druge
vrvarске izdelke**

kupujte samo
najboljše blago,
ki ima privezano ta-
ko-le rudečo znamko:

NI zdravja brez dobre prebave!

Čutite li pritisk in napetost v želodcu po jedi ali kisel okus v ustih? Trpite li na trdo vratnem zaprtju, omotici ali pomanjkanju spanja? Ali Vas muči glavobol, bolečina v želodcu ali slabost? Morda imate izpuščače na koži, nastale vsled slabe prebave! Prepričajte se tudi Vi, da preizkušena zdravilna specialiteta FIGOL-eliksir uradno prebavo in Vam vrača zdravje. FIGOL proizvaja in ga po povzetju razpošilja z navodilom o uporabi.

LEKARNA dr. Z. SEMELIČ DUBROVNIK 2

Isvirni zabojček
s 2 steklenicami z ovojnino in poštnino
Din 103,-, 5 stekl. Din 245,-, 1 stekl. Din 40,-.

Mnogobrojne zahvale nam
dohajajo vsak dan o uspeš-
nem učinkovanju FIGOL-a

SMREKOVO SKORJO IN ČRESLO
vagonске množine, kupujem. Platilo proti akredit. divu pri banki. Ponudbe pod: »Teden dni obvezna ponudba« na upravo lista pod št. 6578.

BELO VINO

priznано najboljših vin, prodaja po ugodni ceni v svoji zidnici Trška gora — Novo mesto A. Sotnik, Ljubljana, Zaloška cesta.

SPECIJALIST

za zobozdravništvo in ustne bolezni

dr. Francè Logar

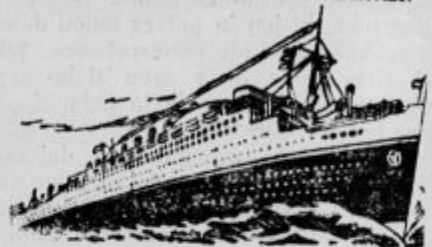
Ljubljana, Sv. Petra cesta 14

ne ordinira do 23. avgusta

Cosulich Line - Trst

Najnov. svetovna. ekspresna motorna veličadje
Saturnia in Vulcania
24.000 ton — 21 milj hitrosti na uro

Brzovozni promet preko Atlantskega oceana
iz Trsta v New-York in Južno Ameriko.

Zahtevajte tako brezplačna in točna pojasnila:

Simon Kmetec

zastopnik za Slovenijo in Prekmurje
Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 13
(Prva cesta desno od kolodvora.)

ŽIMA

najboljša in najcenejša pri
M. Masterl
tovarna žime
Stražišče pri Kranju.

Predno gradite

vodno kolo

zahtevajte ponudbe za

vodne turbine

od tvrdke **G. F. Schaefer**,

podjetje za gradnjo vodnih turbin. Skofja Loka.

V vsako hišo Domoljubal

Zadružna gospodarska banka d. d.

Telefon št. 2057, 2470 in 2979.

Ljubljana, Miklošičeva cesta 10 Brzjav.: Gospobanka.

Kapital in rezerve skupno nad Din 16,000.000,-, vloge nad Din 300,000.000,-.

Izvršuje vse vrste bančnih poslov pod najugodnejšimi pogoji. Prodaja obveznic 7% drž. invest. posojila ter 2 1/2% vojne odškodnine in vseh vrst vrednostnih papirjev tudi na obroke pod zelo ugodnimi pogoji.

Glavno in največje zastopstvo v Sloveniji za prodajo **srečk Državne razredne loterije.**